

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อ กับพฤติกรรมการเล่นการพนันของชนกลุ่มน้อยในกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรซึ่งอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว (One-Shot Descriptive Study) และให้ผู้ตอบกรอกแบบสอบถามเอง (Self-Administered Questionnaire) ซึ่งผลการวิจัยที่ได้แบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหวย
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการเล่นหวย
- ตอนที่ 4 พฤติกรรมการเล่นหวย
- ตอนที่ 5 การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อที่เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับหวย
- ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละตามตารางที่ 4.1-4.5 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	130	46.4
หญิง	150	53.6
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เพศหญิง 150 คน (ร้อยละ 53.6) และเพศชาย 130 คน (ร้อยละ 46.4)

ตารางที่ 4.2
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 22 ปี	53	18.9
23-32 ปี	71	25.4
33-42 ปี	53	18.9
43-52 ปี	48	17.1
53 ปีขึ้นไป	55	19.6
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23-32 ปีมากที่สุดคือจำนวน 71 คน (ร้อยละ 25.4) รองลงมาคือ 53 ปีขึ้นไป จำนวน 55 คน (ร้อยละ 19.6) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุไม่เกิน 22 ปี และ 33-42 ปี มีจำนวนเท่ากับคือ จำนวน 53 คน (ร้อยละ 18.9)

ตารางที่ 4.3
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	44	15.7
มัธยมศึกษาตอนต้น	34	12.1
มัธยมศึกษาตอนปลาย	50	17.9
อนุปริญญา / อาชีวศึกษา	38	13.6
ปริญญาตรี	103	36.8
สูงกว่าปริญญาตรี	11	3.9
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาปริญญาตรีมีจำนวนมากที่สุดคือ จำนวน 103 คน (ร้อยละ 30.8) รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 50 คน (ร้อยละ 17.9) และ ประถมศึกษา จำนวน 44 คน (ร้อยละ 15.7)

ตารางที่ 4.4
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานบริษัท	67	23.9
ค้าขาย	59	21.1
นักเรียน / นักศึกษา	43	15.4
ใช้แรงงาน	37	13.2
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	30	10.7
รับราชการ	26	9.3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	3.2
อื่นๆ	9	3.2
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทมากที่สุดคือจำนวน 67 คน (ร้อยละ 23.9) รองลงมาคือ ค้าขาย จำนวน 59 คน (ร้อยละ 21.1) และ นักเรียน / นักศึกษา จำนวน 43 คน (ร้อยละ 15.4) ผู้ใช้แรงงาน จำนวน 37 คน (ร้อยละ 13.2)

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ของครอบครัวต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	63	22.5
5,001-10,000 บาท	79	28.2
10,001-15,000 บาท	48	17.1
15,001-20,000 บาท	52	18.6
20,001-25,000 บาท	24	8.6
25,001 บาทขึ้นไป	14	5.0
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท มากที่สุดคือจำนวน 79 คน (ร้อยละ 28.2) รองลงมาคือ ไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 63 คน (ร้อยละ 22.5) และ 15,001-20,000 บาท จำนวน 52 คน (ร้อยละ 18.6)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับภัย

ตารางที่ 4.6

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
ความถี่ในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับภัย

ประเภทสื่อ	ความถี่ในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับภัย					รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หนังสือพิมพ์	28 (10.0)	33 (11.8)	103 (36.8)	71 (25.4)	45 (16.1)	280 (100.0)	3.26	ปานกลาง
นิตยสาร	98 (35.0)	62 (22.1)	88 (31.4)	28 (10.0)	4 (1.4)	280 (100.0)	2.21	น้อย
วิทยุ	54 (19.3)	44 (15.7)	93 (33.2)	55 (19.6)	34 (12.1)	280 (100.0)	2.90	ปานกลาง
โทรทัศน์	29 (10.4)	30 (10.7)	84 (30.0)	87 (31.1)	50 (17.9)	280 (100.0)	3.35	ปานกลาง
อินเทอร์เน็ต	144 (51.4)	34 (12.1)	56 (20.0)	28 (10.0)	18 (6.4)	280 (100.0)	2.08	น้อย
สื่อบุคคล	23 (8.2)	10 (3.6)	98 (35.0)	80 (28.6)	69 (24.6)	280 (100.0)	3.58	มาก
รวม							2.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับภัยจากสื่อทุกประเภทโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.91) โดยพบว่าสื่อบุคคลเป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการเปิดรับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.58) ส่วนในสื่อมวลชนนั้นพบว่า โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่บุคคลมีความถี่ในการเปิดรับเกี่ยวกับภัยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35) รองลงมาคือ

สื่อหนังสือพิมพ์ โดยมีความถี่ในการเปิดรับในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน (ค่าเฉลี่ย 3.26) และ ถัดไปมีความถี่ระดับปานกลางในการเปิดรับสื่อวิทยุ (ค่าเฉลี่ย 2.90) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับ
ความเชื่อถือข้อมูลเกี่ยวกับหอยจากสื่อแต่ละประเภท

ประเภทสื่อ	ระดับความเชื่อถือข้อมูลเกี่ยวกับหอย					รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หนังสือพิมพ์	24 (8.6)	41 (14.6)	113 (40.4)	72 (25.7)	30 (10.7)	280 (100.0)	3.15	ปานกลาง
นิตยสาร	73 (26.1)	73 (26.1)	97 (34.6)	34 (12.1)	3 (1.1)	280 (100.0)	2.36	น้อย
วิทยุ	44 (15.7)	55 (19.6)	102 (36.4)	61 (21.8)	18 (6.4)	280 (100.0)	2.84	ปานกลาง
โทรทัศน์	34 (12.1)	40 (14.3)	104 (37.1)	72 (25.7)	30 (10.7)	280 (100.0)	3.09	ปานกลาง
อินเทอร์เน็ต	106 (37.9)	67 (23.9)	58 (20.7)	37 (13.2)	12 (4.3)	280 (100.0)	2.22	น้อย
สื่อบุคคล	19 (6.8)	22 (7.9)	112 (40.0)	89 (31.8)	38 (13.6)	280 (100.0)	3.38	ปานกลาง
รวม							2.85	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อถือข้อมูลเกี่ยวกับหอยจากสื่อทุกประเภทโดยรวมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.85) โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อถือข้อมูลเกี่ยวกับหอยจากสื่อบุคคลในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.38) ส่วนในสื่อมวลชนนั้นพบว่า สื่อหนังสือพิมพ์มีระดับความเชื่อถือในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.15) รองลงมาคือ สื่อโทรทัศน์โดยมีระดับความเชื่อถือในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน (ค่าเฉลี่ย 3.09) และถัดไปจะเชื่อถือในสื่อวิทยุ (ค่าเฉลี่ย 2.84) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลา
ในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยจากสื่อแต่ละประเภท

ประเภทสื่อ	ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอย					รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	ต่ำกว่า 10 นาที	10-15 นาที	16-30 นาที	31-60 นาที	60 นาที ขึ้นไป			
หนังสือพิมพ์	66 (23.6)	108 (38.6)	82 (29.3)	19 (6.8)	5 (1.8)	280 (100.0)	2.25	น้อย
นิตยสาร	132 (47.1)	73 (26.1)	51 (18.2)	22 (7.9)	2 (0.7)	280 (100.0)	1.89	น้อย
วิทยุ	100 (35.7)	74 (26.4)	76 (27.1)	24 (8.6)	6 (2.1)	280 (100.0)	2.15	น้อย
โทรทัศน์	54 (19.3)	59 (21.1)	113 (40.4)	37 (13.2)	17 (6.1)	280 (100.0)	2.66	ปานกลาง
อินเทอร์เน็ต	173 (61.8)	49 (17.5)	30 (10.7)	20 (7.1)	8 (2.9)	280 (100.0)	1.72	น้อยที่สุด
สื่อบุคคล	43 (15.4)	73 (26.1)	83 (29.6)	67 (23.9)	14 (5.0)	280 (100.0)	2.77	ปานกลาง
รวม							2.25	น้อย

จากตารางที่ 4.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยโดยรวมในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.25) โดยกลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาในการเปิดรับสื่อบุคคลในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.77) ส่วนในสื่อมวลชนนั้นพบว่า โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่บุคคลใช้ระยะเวลาเปิดรับเกี่ยวกับหอยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.66) รองลงมาคือสื่อหนังสือพิมพ์ โดยใช้ระยะเวลาในการเปิดรับในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.25) และถัดไปใช้ระยะเวลาเปิดรับสื่อวิทยุในระดับน้อยเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 2.15) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่อ่านหนังสือพิมพ์เพื่อดูห่วย

สถานที่อ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	161	57.5
ที่ทำงาน	84	30.0
ร้านหนังสือ	12	4.3
ร้านเสริมสวย	7	2.5
ที่อื่น ๆ หรือไม่ได้อ่าน	16	5.7
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อดูห่วยมากที่สุด คือ บ้าน จำนวน 161 คน (ร้อยละ 57.5) รองลงมาคือ ที่ทำงาน จำนวน 84 คน (ร้อยละ 30) และที่อื่น ๆ หรือไม่ได้อ่าน จำนวน 16 คน (ร้อยละ 5.7)

ตารางที่ 4.10

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหนังสือพิมพ์ที่เปิดรับ

หนังสือพิมพ์ที่เปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไทยรัฐ	181	64.6
เดลินิวส์	51	18.2
มติชน	25	8.9
ข่าวสด	14	5.0
อื่น ๆ หรือไม่ได้เปิดรับ	9	3.2
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า หนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับมากที่สุดคือ ไทยรัฐ จำนวน 181 คน (ร้อยละ 64.6) รองลงมาคือ เดลินิวส์ จำนวน 51 คน (ร้อยละ 18.2) และมติชน จำนวน 25 คน (ร้อยละ 8.9)

ตารางที่ 4.11
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคอลัมน์
จากสื่อหนังสือพิมพ์ที่เปิดรับเนื้อหาห่วย

คอลัมน์จากสื่อหนังสือพิมพ์ที่เปิดรับเนื้อหาห่วย	จำนวน	ร้อยละ
ผลการออกรางวัล	176	42.2
ดวง/โชคชะตา/ไ้ห่วย	125	30.0
ข่าว	73	17.5
ภาพข่าว	22	5.3
บทความ	18	4.3
อื่น ๆ	3	0.7
รวม	417	100.0
จำนวนผู้เปิดรับหนังสือพิมพ์	270 คน (ร้อยละ 96.4)	
จำนวนผู้ไม่เปิดรับหนังสือพิมพ์	10 คน (ร้อยละ 3.6)	

(ตอบได้มากกว่าคนละ 1 คำตอบ) จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 280 คน

จากตารางที่ 4.11 พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับเนื้อหาห่วยจากสื่อหนังสือพิมพ์ทั้งหมด 270 คน (ร้อยละ 96.4) โดยคอลัมน์จากสื่อหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับเนื้อหาห่วยมากที่สุด คือ ผลการออกรางวัล มีจำนวน 176 คำตอบ (ร้อยละ 42.2) รองลงมาคือ ดวง/โชคชะตา/ไ้ห่วย จำนวน 125 คำตอบ (ร้อยละ 30) และ ข่าว จำนวน 73 คำตอบ (ร้อยละ 17.5) และจากตารางมี คนไม่ได้เปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์จำนวน 10 คน (ร้อยละ 3.6)

ตารางที่ 4.12

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่อ่านนิตยสารเพื่อดูห่วย

สถานที่อ่านนิตยสาร	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	126	45.0
ที่ทำงาน	64	22.9
ร้านเสริมสวย	21	7.5
ร้านหนังสือ	21	7.5
อื่น ๆ หรือไม่ได้อ่าน	48	17.1
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่า สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างอ่านนิตยสารเพื่อดูห่วยมากที่สุดคือ บ้าน จำนวน 126 คน (ร้อยละ 45) รองลงมาคือ ที่ทำงาน จำนวน 64 คน (ร้อยละ 22.9) และที่อื่น ๆ หรือไม่ได้อ่าน จำนวน 48 คน (ร้อยละ 17.1)

ตารางที่ 4.13

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามนิตยสารที่เปิดรับ

นิตยสารที่เปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ห่วยลืต	68	24.3
ลืตเตอรี	64	22.9
นิตยสารอื่น ๆ	38	13.6
เกมเศรษฐี	21	7.5
ลามเศรษฐี	11	3.9
ยอดมหาลอย	7	2.5
ตัวเก็ง	7	2.5
ชีโซค	6	2.1
ห่วยใหม่	6	2.1
ปลดหนี้	4	1.4
อาจารย์โกย	4	1.4
เจ้าสัว	3	1.1
เพชรตาแมว	1	0.4
ไม่ได้เปิดรับ	40	14.3
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.13 พบว่านิตยสารที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับมากที่สุดคือ ห่วยลืต จำนวน 68 คน (ร้อยละ 24.3) รองลงมาคือ ลืตเตอรี จำนวน 64 คน (ร้อยละ 22.9) และ ไม่ได้เปิดรับ จำนวน 40 คน (ร้อยละ 14.3)

ตารางที่ 4.14

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคอลัมน์จาก
สื่อมวลชนที่เปิดรับเนื้อหาห่วย

คอลัมน์จากสื่อมวลชนที่เปิดรับเนื้อหาห่วย	จำนวน	ร้อยละ
ให้เลขเด็ด/ใบหวย	120	34.6
โฆษณา	86	24.8
เรื่องเกิอาจารย์ดัง	62	17.9
สถิติห่วยย้อนหลัง	54	15.6
อื่นๆ	25	7.2
รวม	347	100.0
จำนวนผู้เปิดรับนิเทศาร	198 คน (ร้อยละ 72)	
จำนวนผู้ไม่เปิดรับนิเทศาร	82 คน (ร้อยละ 28)	

(ตอบได้มากกว่าคนละ 1 คำตอบ) จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 280 คน

จากตารางที่ 4.14 พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับเนื้อหาห่วยจากสื่อมวลชนทั้งหมด 252 คน (ร้อยละ 90) โดยคอลัมน์จากสื่อมวลชนที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับเนื้อหาห่วยมากคือ ให้เลขเด็ด/ใบหวย จำนวน 120 คำตอบ (ร้อยละ 34.6) รองลงมาคือ โฆษณา จำนวน 86 คำตอบ (ร้อยละ 24.8) และ เรื่องเกิอาจารย์ดัง จำนวน 62 คำตอบ (ร้อยละ 17.9) และจากตารางมีคนไม่ได้เปิดรับสื่อมวลชนจำนวน 82 คน (ร้อยละ 28)

ตารางที่ 4.15

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ฟังวิทยุเกี่ยวกับหอย

สถานที่ฟังวิทยุเกี่ยวกับหอย	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	137	48.9
ที่ทำงาน	60	21.4
ตลาดสด	11	3.9
ร้านเสริมสวย	3	1.1
อื่น ๆ หรือไม่ได้ฟัง	69	24.6
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่า สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างฟังวิทยุเกี่ยวกับหอยมากที่สุดคือ บ้าน จำนวน 137 คน (ร้อยละ 48.9) รองลงมาคือ อื่น ๆ หรือไม่ได้ฟัง จำนวน 69 คน (ร้อยละ 24.6) และที่ทำงาน จำนวน 60 คน (ร้อยละ 21.4)

ตารางที่ 4.16

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเนื้อหาหอยจากสื่อวิทยุที่เปิดรับ

คอลัมน์จากสื่อวิทยุที่เปิดรับเนื้อหาหอย	จำนวน	ร้อยละ
ประกาศรางวัล	159	49.1
ข่าว	52	16.0
พุดคุย	48	14.8
คูดวงเสียงโชค	35	10.8
เพลง	23	7.1
อื่นๆ	7	2.2
รวม	324	100.0
จำนวนผู้เปิดรับวิทยุ	219 คน (ร้อยละ 78.2)	
จำนวนผู้ไม่เปิดรับวิทยุ	61 คน (ร้อยละ 21.8)	

(ตอบได้มากกว่าคนละ 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 4.16 พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับเนื้อหาหอยจากสื่อวิทยุทั้งหมด 219 คน (ร้อยละ 78.2) โดยเนื้อหาหอยจากสื่อวิทยุที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับมากที่สุดคือ ประกาศรางวัล จำนวน 159 คำตอบ (ร้อยละ 49.1) รองลงมาคือ ข่าว 52 คำตอบ (ร้อยละ 16) และ พุดคุย จำนวน 48 คำตอบ (ร้อยละ 14.8) และจากตารางมีคนที่ไม่ได้เปิดรับสื่อวิทยุจำนวน 61 คน (ร้อยละ 21.8)

ตารางที่ 4.17

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ดูโทรทัศน์เกี่ยวกับหอย

สถานที่ดูโทรทัศน์เกี่ยวกับหอย	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	215	76.8
ที่ทำงาน	46	16.4
ตลาดสด	10	3.6
อื่น ๆ หรือไม่ได้เปิดรับ	8	2.8
ร้านเสริมสวย	1	0.4
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.17 พบว่า สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างฟังวิทยุเกี่ยวกับหอยมากที่สุดคือ บ้าน จำนวน 215 คน (ร้อยละ 76.8) รองลงมาคือ ที่ทำงาน จำนวน 46 คน (ร้อยละ 16.4) และตลาดสด จำนวน 10 คน (ร้อยละ 3.6)

ตารางที่ 4.18

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับ

สถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับเนื้อหาห่วย	จำนวน	ร้อยละ
ช่อง itv	201	40.0
ช่อง 11	97	19.3
ช่อง 7	60	12.0
ช่อง 3	51	10.2
ช่อง 9	43	8.6
ช่อง 5	40	8.0
อื่น ๆ	10	2.0
รวม	502	100.0
จำนวนผู้เปิดรับโทรทัศน์	275 คน (ร้อยละ 98.2)	
จำนวนผู้ไม่เปิดรับโทรทัศน์	5 คน (ร้อยละ 1.8)	

(ตอบได้มากกว่าคนละ 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 4.18 พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับเนื้อหาห่วยจากสื่อโทรทัศน์ทั้งหมด 275 คน (ร้อยละ 98.2) โดยสถานีโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับมากคือ ช่อง ITV จำนวน 201 คำตอบ (ร้อยละ 40) รองลงมาคือ ช่อง 11 จำนวน 97 คำตอบ (ร้อยละ 19.3) และ ช่อง 7 จำนวน 60 คำตอบ (ร้อยละ 12) และจากตารางมีคนไม่ได้เปิดรับสื่อโทรทัศน์จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.8)

ตารางที่ 4.19

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเนื้อหาห่วยที่เปิดรับจากสื่อโทรทัศน์

เนื้อหาห่วยที่เปิดรับจากสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ผลการออกรางวัล	222	61.7
ข่าว	82	22.8
สนทนา/คุยข่าว	52	14.4
อื่น ๆ	4	1.1
รวม	360	100.0
จำนวนผู้เปิดรับโทรทัศน์	275 คน (ร้อยละ 98.2)	
จำนวนผู้ไม่เปิดรับโทรทัศน์	5 คน (ร้อยละ 1.8)	

(ตอบได้มากกว่าคนละ 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 4.19 พบว่า เนื้อหาห่วยที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุดคือ ผลออกรางวัล จำนวน 222 คำตอบ (ร้อยละ 61.7) รองลงมาคือ ข่าว จำนวน 82 คำตอบ (ร้อยละ 22.8) และ สนทนา/คุยข่าว จำนวน 52 คำตอบ (ร้อยละ 14.4) และจากตารางมีคนที่ไม่ได้เปิดรับเนื้อหาห่วยจากสื่อโทรทัศน์จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.8)

ตารางที่ 4.20
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่
เปิดรับเนื้อหาห่วยจากสื่ออินเทอร์เน็ต

สถานที่เปิดรับเนื้อหาห่วยจากสื่ออินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	82	29.3
ที่ทำงาน	53	18.9
สถานที่อื่น ๆ	39	13.9
ร้านอินเทอร์เน็ต	22	7.9
ไม่ได้เปิดรับ	84	30.0
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.20 พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เปิดรับเนื้อหาห่วยจากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือ จำนวน 84 คน (ร้อยละ 30) รองลงมาคือเปิดรับที่บ้านจำนวน 82 คน (ร้อยละ 29.3) และ ที่ทำงาน จำนวน 53 คน (ร้อยละ 18.9)

ตารางที่ 4.21

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเว็บไซต์จาก
สื่ออินเทอร์เน็ตที่เปิดรับเนื้อหาห่วย

เว็บไซต์จากสื่ออินเทอร์เน็ตที่เปิดรับเนื้อหาห่วย	จำนวน	ร้อยละ
มหาราศีจักรวิเคราะห์ห่วย	30	15.2
thailotto	22	11.1
บ้านเขียนคำนวน	18	9.1
zianlotto	17	8.6
k-chai	17	8.6
kroopm	17	8.6
hueythai	15	7.6
ชมรมคนฝันหวาน	12	6.1
lanalotto	12	6.1
Baby (new)	11	5.6
ชมรมคณิตศาสตร์	10	5.1
hangchat	5	2.5
บ้านการะเกด	4	2.0
บ้านใหม่ ADDY	4	2.0
chang_power	4	2.0
รวม	198	100.0
จำนวนผู้เปิดรับอินเทอร์เน็ต	196 คน (ร้อยละ 70)	
จำนวนผู้ไม่เปิดรับอินเทอร์เน็ต	84 คน (ร้อยละ 30)	

(ตอบได้มากกว่าคนละ 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 4.21 พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับเนื้อหาห่วยจากสื่ออินเทอร์เน็ตทั้งหมด 196 คน (ร้อยละ 70) โดยเว็บไซต์จากสื่ออินเทอร์เน็ตที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับเนื้อหาห่วยมากคือ มหาราศีจักรวิเคราะห์ห่วย จำนวน 30 คำตอบ (ร้อยละ 15.2) รองลงมาคือ thailotto จำนวน 22 คำตอบ (ร้อยละ 11.1) และ บ้านเขียนคำนวน จำนวน 18 คำตอบ (ร้อยละ 9.1) และจากตารางมีจำนวนคนไม่ได้เปิดรับเนื้อหาห่วยจากสื่ออินเทอร์เน็ตจำนวน 84 คน (ร้อยละ 30)

ตารางที่ 4.22
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเนื้อหาห่วย
ที่เปิดรับจากสื่ออินเทอร์เน็ต

เว็บไซต์จากสื่ออินเทอร์เน็ตที่เปิดรับเนื้อหาห่วย	จำนวน	ร้อยละ
ผลการออกรางวัล	103	39.8
ตรวจผลรางวัลย้อนหลัง	40	15.4
สรุปเลขเด็ด	24	9.3
webboard	18	6.9
ดวง	18	6.9
ข่าว	17	6.6
อื่นๆ	14	5.4
สูตรเด็ด/สูตรคำนวณ	13	5.0
เคล็ดลับการเล่นห่วย	12	4.6
รวม	259	100.0
จำนวนผู้เปิดรับอินเทอร์เน็ต	196 คน (ร้อยละ 70)	
จำนวนผู้ไม่เปิดรับอินเทอร์เน็ต	84 คน (ร้อยละ 30)	

(ตอบได้มากกว่าคนละ 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 4.22 พบว่า เนื้อหาห่วยที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับจากสื่ออินเทอร์เน็ตมากคือ ผลออกรางวัล จำนวน 103 คำตอบ (ร้อยละ 39.8) รองลงมาคือ ตรวจผลรางวัลย้อนหลัง จำนวน 40 คำตอบ (ร้อยละ 15.4) และ สรุปเลขเด็ด จำนวน 24 คำตอบ (ร้อยละ 9.3) จากตารางมีคนที่ไม่ได้เปิดรับเนื้อหาห่วยจากสื่ออินเทอร์เน็ต 84 คน (ร้อยละ 30)

ตารางที่ 4.23
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่พุดคุย
เกี่ยวกับหอยกับบุคคลต่าง ๆ

สถานที่พุดคุยเกี่ยวกับหอยกับบุคคลต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	136	38.9
ที่ทำงาน	109	6.1
ตลาดสด	17	2.1
อื่น ๆ	12	4.3
ร้านเสริมสวย	6	99.6
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.23 พบว่า สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างพุดคุยเกี่ยวกับหอยกับบุคคลต่าง ๆ มากที่สุดคือ บ้าน จำนวน 136 คน (ร้อยละ 38.9) รองลงมาคือ ที่ทำงาน จำนวน 109 คน (ร้อยละ 6.1) และตลาดสด จำนวน 17 คน (ร้อยละ 2.1)

ตารางที่ 4.24

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่ให้เนื้อหาเกี่ยวกับหอย

บุคคลที่ให้เนื้อหาเกี่ยวกับหอย	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อน	119	42.5
เจ้ามือ	76	27.1
ญาติพี่น้อง	54	19.3
อื่น ๆ	11	4.0
นักใบ้หอย	9	3.2
พ่อ/แม่	8	2.9
คนเจ้าเข้าทรง	3	1.1
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.24 พบว่า บุคคลที่ให้เนื้อหาเกี่ยวกับหอยแก่กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ เพื่อน จำนวน 119 คน (ร้อยละ 42.5) รองลงมาคือ เจ้ามือ จำนวน 76 คน (ร้อยละ 27.1) และ ญาติพี่น้อง จำนวน 54 คน (ร้อยละ 19.3)

ตารางที่ 4.25

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเนื้อหาหอยที่เปิดรับจากสื่อบุคคล

เนื้อหาหอยที่เปิดรับจากสื่อบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	98	35.0
ถามเลขเด็ด	96	34.3
ถามผลรางวัล	72	25.7
อื่น ๆ	8	2.9
วิธีการเล่นหอย	6	2.1
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.25 พบว่า เนื้อหาหอยที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับจากสื่อบุคคลมากที่สุดคือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น จำนวน 98 คน (ร้อยละ 35) รองลงมาคือ ถามเลขเด็ด จำนวน 96 คน (ร้อยละ 34.3) และ ถามผลรางวัล จำนวน 72 คน (ร้อยละ 25.7)

ตารางที่ 4.26

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลที่เปิดรับ
เนื้อหาเกี่ยวกับหอยจากสื่อต่าง ๆ

เหตุผลที่เปิดรับเนื้อหาเกี่ยวกับหอยจากสื่อต่าง ๆ	ใช่	ไม่ใช่	รวม
1. เพื่อดูเรื่องราวทั่วไปเกี่ยวกับหอย	204 (72.9)	76 (27.1)	280 (100.0)
2. เพื่อตรวจรางวัล	277 (98.9)	3 (1.1)	280 (100.0)
3. เพื่อใช้ตีความฝัน	197 (70.4)	83 (29.6)	280 (100.0)
4. เพื่อดูตัวเลขบอกใบ้	156 (55.7)	124 (44.3)	280 (100.0)
5. เพื่อดูแหล่งไขหอยที่ให้แม่นยำ	142 (50.7)	138 (49.3)	280 (100.0)
6. เพื่อดูสถิติหอยย้อนหลัง	134 (47.9)	146 (52.1)	280 (100.0)

จากตารางที่ 4.26 พบว่า เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับเนื้อหาเกี่ยวกับหอยจากสื่อต่าง ๆ เพื่อตรวจรางวัล คือมีจำนวน 277 คน (ร้อยละ 98.9) รองลงมาคือ เพื่อดูเรื่องราวทั่วไปเกี่ยวกับหอย จำนวน 204 คน (ร้อยละ 72.9) และเพื่อใช้ตีความฝัน จำนวน 197 คน (ร้อยละ 70.4)

ตารางที่ 4.27

จำนวนและร้อยละของคำตอบจำแนกตามเหตุผลที่เปิดรับเนื้อหาเกี่ยวกับหอยจากสื่อต่าง ๆ

เหตุผลที่เปิดรับ เนื้อหาเกี่ยวกับ หอยจากสื่อ ต่าง ๆ	หนังสือ พิมพ์	นิตย สาร	วิทยุ	โทร ทัศน์	อินเตอร์ เน็ต	สื่อ บุคคล	อื่น ๆ	รวม คำตอบ
1. ใช้เพื่อดูเรื่อง ราวทั่วไป เกี่ยวกับหอย	135 (34.9)	31 (8.0)	42 (10.9)	94 (24.3)	16 (4.1)	69 (17.8)	0 (0.0)	387 (100.0)
2. ใช้เพื่อตรวจ รางวัล	187 (47.8)	9 (2.3)	62 (15.9)	75 (19.2)	24 (6.1)	27 (6.9)	7 (1.8)	391 (100.0)
3. ใช้เพื่อใช้ ตีความฝัน	37 (11.7)	68 (21.6)	19 (6.0)	7 (2.2)	30 (9.5)	150 (47.6)	4 (1.3)	315 (100.0)
4. ใช้เพื่อดูตัวเลข บอกใบ้	71 (24.2)	100 (34.1)	11 (3.8)	13 (4.4)	14 (4.8)	83 (28.3)	1 (0.3)	293 (100.0)
5. ใช้เพื่อดูแหล่ง ใบ้หอยที่ให้ แม่นยำ	82 (27.9)	67 (22.8)	14 (4.8)	12 (4.1)	23 (7.8)	94 (32.0)	2 (0.7)	294 (100.0)
6. ใช้เพื่อดูสถิติ หอยย้อนหลัง	117 (40.8)	54 (18.8)	13 (4.5)	3 (1.0)	59 (20.6)	36 (12.5)	5 (1.7)	287 (100.0)

(ตอบได้มากกว่าคนละ 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 4.27 สื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้เพื่อดูเรื่องราวทั่วไปเกี่ยวกับหอยมากที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ จำนวน 135 คำตอบ (ร้อยละ 34.9) รองลงมาคือ โทรทัศน์ จำนวน 94 คำตอบ (ร้อยละ 24.3) และสื่อบุคคล จำนวน 69 คำตอบ (ร้อยละ 17.8)

สื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้เพื่อตรวจรางวัลมากที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ จำนวน 187 คำตอบ (ร้อยละ 47.8) รองลงมาคือ โทรทัศน์ จำนวน 75 คำตอบ (ร้อยละ 19.2) และ วิทยุ จำนวน 62 คำตอบ (ร้อยละ 15.9)

สื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้เพื่อใช้ตีความฝันมากที่สุดคือ สื่อบุคคล จำนวน 150 คำตอบ (ร้อยละ 47.6) รองลงมาคือ นิตยสาร จำนวน 37 คำตอบ (ร้อยละ 21.6) และ หนังสือพิมพ์ จำนวน 37 คำตอบ (ร้อยละ 11.7)

สื่อที่ใช้เพื่อดูตัวเลขบอกใบ้ของเกจิอาจารย์มากที่สุดคือ นิตยสาร จำนวน 100 คำตอบ (ร้อยละ 34.1) รองลงมาคือ สื่อบุคคล จำนวน 83 คำตอบ (ร้อยละ 28.3) และ หนังสือพิมพ์ จำนวน 71 คำตอบ (ร้อยละ 24.2)

สื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้เพื่อดูแหล่งใบ้หวยที่ให้แม่น ๆ มากที่สุดคือ สื่อบุคคล จำนวน 94 คำตอบ (ร้อยละ 32) รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ จำนวน 82 คำตอบ (ร้อยละ 27.9) และ นิตยสาร จำนวน 67 คำตอบ (ร้อยละ 22.8)

สื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้เพื่อดูสถิติหวยย้อนหลังมากที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ จำนวน 117 คำตอบ (ร้อยละ 40.8) รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต จำนวน 59 คำตอบ (ร้อยละ 20.6) และ นิตยสาร จำนวน 54 คำตอบ (ร้อยละ 18.8)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการเล่นหวย

ตารางที่ 4.28

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับ

ความคิดเห็นต่อการเล่นหวยในด้านต่าง ๆ

ความคิดเห็นต่อ การเล่นหวย	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่า เฉลี่ย	ระดับ
	เห็นด้วย น้อยที่สุด	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
1. เล่นหวยทำให้รู้จัก คนมากขึ้น	46 (16.4)	61 (21.8)	112 (40.0)	48 (17.1)	13 (4.6)	280 (100.0)	3.01	ปาน กลาง
2. ไม่อยากให้ใครรู้ว่า เล่นหวย*	29 (10.4)	59 (21.1)	131 (46.8)	50 (17.9)	11 (3.9)	280 (100.0)	3.16	ปาน กลาง
3. ซื้อหวยทุกประเภท ทุกชนิด	61 (21.8)	85 (30.4)	89 (31.8)	37 (13.2)	8 (2.9)	280 (100.0)	2.45	ไม่ดี
4. การพนันเป็นเรื่อง ที่ควรหลีกเลี่ยง*	11 (3.9)	46 (16.4)	110 (39.3)	74 (26.4)	39 (13.9)	280 (100.0)	2.70	ปาน กลาง
5. เล่นหวยเพื่อเสี่ยง โชคบางครั้ง*	10 (3.6)	39 (13.9)	133 (47.5)	70 (25.0)	28 (10.0)	280 (100.0)	2.76	ปาน กลาง
6. ไม่ต้องการให้ญาติ พี่น้องเล่นหวย*	9 (3.2)	38 (13.6)	136 (48.6)	66 (23.6)	31 (11.1)	280 (100.0)	2.74	ปาน กลาง
7. ประหยัดเงินไว้เล่น หวย	83 (29.6)	52 (18.6)	100 (35.7)	31 (11.1)	14 (5.0)	280 (100.0)	2.43	ไม่ดี
8. ใช้เงินไปกับการ เล่นหวยมากกว่า ใช้จ่ายอย่างอื่น	93 (33.2)	49 (17.5)	90 (32.1)	34 (12.1)	14 (5.0)	280 (100.0)	2.38	ไม่ดี
9. สนับสนุนให้ญาติ พี่น้องเล่นหวย	100 (35.7)	63 (22.5)	90 (32.1)	24 (8.6)	3 (1.1)	280 (100.0)	2.17	ไม่ดี

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการเล่นหอย	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	เห็นด้วยน้อยที่สุด	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
10.คิดว่าเล่นหอยจะต้องมีโอกาสรวยนั่น ๆ	69 (24.6)	70 (25.0)	103 (36.8)	30 (10.7)	8 (2.9)	280 (100.0)	2.42	ไม่ดี
11.การพนันหอยเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ*	19 (6.8)	52 (18.6)	112 (40.0)	61 (21.8)	36 (12.9)	280 (100.0)	2.85	ปานกลาง
12.เงินเหลือถึงเล่นหอย*	17 (6.1)	37 (13.2)	111 (39.6)	75 (26.8)	40 (14.3)	280 (100.0)	2.70	ปานกลาง
13.หอยเป็นเรื่องเพื่อฝัน*	18 (6.4)	35 (12.5)	124 (44.3)	69 (24.6)	34 (12.1)	280 (100.0)	2.76	ปานกลาง
รวม							2.63	ปานกลาง

* ข้อความในทางลบ

จากตารางที่ 4.28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการเล่นพนันหอยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.63) และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นประเด็นย่อยต่าง ๆ เกี่ยวกับการเล่นหอยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในประเด็นว่า การเล่นหอยเป็นสิ่งที่ไม่ค่อยดีนักไม่อยากจะให้ใครรู้ว่าเล่นหอยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.16) รองลงมามีความคิดเห็นในระดับปานกลางเกี่ยวกับการเล่นหอยทำให้สัมพันธ์กับคนที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.01) และถัดไปมีความคิดเห็นในระดับปานกลางเกี่ยวกับการเล่นหอยเช่นเดียวกันที่ว่า การเล่นการพนันหอยเป็นสิ่งที่ไม่ดีไม่ควรทำ (ค่าเฉลี่ย 2.85) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการเล่นหอย

ตารางที่ 4.29

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเล่นพนันชนิดอื่นนอกเหนือจากหอย

การเล่นพนันชนิดอื่นนอกเหนือจากหอย	จำนวน	ร้อยละ
เล่น	100	35.7
ไม่เล่น	180	64.3
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.29 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เล่นการพนันชนิดอื่นนอกเหนือจากหอย คือ จำนวน 180 คน (ร้อยละ 64.3) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เล่นการพนันชนิดอื่นมีจำนวน 100 คน (ร้อยละ 35.7)

ตารางที่ 4.30

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชนิดหอยที่เล่น

ชนิดหอยที่เล่น	จำนวน	ร้อยละ
สลากกินแบ่งรัฐบาล	219	32.2
หอยบนดิน 2 ตัว 3 ตัว	208	30.5
หอยใต้ดิน	135	19.8
หอยอมสิน	75	11.0
หอย ทรกส.	40	5.9
อื่นๆ	4	0.6
รวม	681	100.0

(ตอบได้มากกว่าคนละ 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ชนิดของหอยที่กลุ่มตัวอย่างเล่นมากที่สุดคือ สลากกินแบ่งรัฐบาล จำนวน 219 คำตอบ (ร้อยละ 32.2 ของคำตอบ) รองลงมาคือ หอยบนดิน 2 ตัว 3 ตัว จำนวน 208 คำตอบ (ร้อยละ 30.5 ของคำตอบ) และ หอยใต้ดิน จำนวน 135 คำตอบ (ร้อยละ 19.8 ของคำตอบ)

ตารางที่ 4.31

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการเล่นหอยแต่ละครั้ง

ค่าใช้จ่ายในการเล่นหอยแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 2,000 บาท	180	64.3
2,001-4,000 บาท	57	20.4
4,001-6,000 บาท	24	8.6
6,001-8,000 บาท	13	4.6
8,001 บาทขึ้นไป	6	2.1
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.31 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายในการเล่นหอยแต่ละครั้งอยู่ระหว่างไม่เกิน 2,000 บาทมากที่สุดคือจำนวน 180 คน (ร้อยละ 64.3) รองลงมาคือ 2,001-4,000 บาท จำนวน 57 คน (ร้อยละ 20.4) และ 4,001-6,000 บาท จำนวน 24 คน (ร้อยละ 8.6)

ตารางที่ 4.32

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

ค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 500 บาท	239	85.4
501-1,000 บาท	31	11.1
1,001-2,000 บาท	7	2.5
2,001-3,000 บาท	2	0.7
3,001 บาทขึ้นไป	1	0.4
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.32 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอยต่ำกว่า 500 บาทมากที่สุดคือจำนวน 239 คน (ร้อยละ 85.4) รองลงมาคือ 501-1,000 บาท จำนวน 31 คน (ร้อยละ 11.1) และ 1,001-2,000 บาท จำนวน 7 คน (ร้อยละ 2.5)

ตารางที่ 4.33

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเงินที่ใช้เล่นหวย

เงินที่ใช้เล่นหวย	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ประจำ	207	66.3
รายได้พิเศษ	54	17.3
เงินสะสม	44	14.1
เงินส่วนอื่น	7	2.2
รวม	312	100.0

(ตอบได้มากกว่าคนละ 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 4.33 พบว่า เงินที่กลุ่มตัวอย่างใช้เล่นหวยมาจากรายได้ประจำมากที่สุด คือจำนวน 207 คำตอบ (ร้อยละ 66.3 ของคำตอบ) รองลงมาคือ รายได้พิเศษ จำนวน 54 คำตอบ (ร้อยละ 17.3 ของคำตอบ) และ เงินสะสม จำนวน 44 คำตอบ (ร้อยละ 14.1 ของคำตอบ)

ตารางที่ 4.34

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการเล่นหวย

ความถี่ในการเล่นหวย	จำนวน	ร้อยละ
เล่น 3-5 งวดต่อปี	71	25.4
เล่น 6-9 งวดต่อปี	53	18.9
เล่น 10-13 งวดต่อปี	37	13.2
เล่น 14-16 งวดต่อปี	39	13.9
เล่นทุกงวด	80	28.6
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.34 พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่เล่นหวยทุกงวดมากที่สุด คือ จำนวน 80 คน (ร้อยละ 28.6) รองลงมาคือ เล่น 3-5 งวดต่อปี จำนวน 71 คน (ร้อยละ 25.4) และ เล่น 6-9 งวดต่อปี จำนวน 53 คน (ร้อยละ 18.9)

ตารางที่ 4.35

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชนิดหอยที่เล่นโดยใช้สื่อต่าง ๆ

สื่อที่ใช้ในการเล่นหอย	ใช่	ไม่ใช่	รวม
โทรศัพท์	58 (20.7)	222 (79.3)	280 (100.0)
แฟกซ์	145 (51.8)	135 (48.2)	280 (100.0)
คนเดินโพย / คนขายหอย	205 (73.2)	75 (26.8)	280 (100.0)
คนพิการ	211 (75.4)	69 (24.6)	280 (100.0)
คนตาบอด	250 (89.3)	30 (10.7)	280 (100.0)
คนขายล็อตเตอรี่	58 (20.7)	222 (79.3)	280 (100.0)

จากตารางที่ 4.35 พบว่าสื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการเล่นหอยมากที่สุดคือ สื่อคนตาบอด มีจำนวน 250 คน (ร้อยละ 89.3) รองลงมาคือ สื่อคนพิการ (ร้อยละ 75.4) และ สื่อคนเดินโพย / คนขายหอย (ร้อยละ 73.2)

ตารางที่ 4.36

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชนิดหอยที่เล่นโดยใช้สื่อต่าง ๆ

สื่อที่ใช้ในการเล่น	หอยลื้อเตอรื	หอย 2 ตัว 3 ตัว	หอยไต้ดิน	รวม
โทรศัพท์	115 (50.9)	58 (25.7)	53 (23.5)	226 (100.0)
แฟกซ์	19 (20.2)	28 (29.8)	47 (50.0)	94 (100.0)
คนเดินโหย / คนขายหอย	60 (19.6)	131 (42.8)	115 (37.6)	306 (100.0)
คนพิการ	198 (84.3)	25 (10.6)	12 (5.1)	235 (100.0)
คนตาบอด	196 (87.1)	18 (8.0)	11 (4.9)	225 (100.0)
คนขายลื้อเตอรื	231 (81.9)	36 (12.8)	15 (5.3)	282 (100.0)

(ตอบได้มากกว่าคนละ 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ชนิดของหอยที่กลุ่มตัวอย่างเล่นโดยใช้สื่อโทรศัพท์มากที่สุด คือ หอยไต้ดิน จำนวน 115 คำตอบ (ร้อยละ 50.9) รองลงมาคือ หอย 2 ตัว 3 ตัว จำนวน 58 คำตอบ (ร้อยละ 25.7) และ หอยลื้อเตอรื จำนวน 53 คำตอบ (ร้อยละ 23.5)

ชนิดของหอยที่กลุ่มตัวอย่างเล่นโดยใช้สื่อแฟกซ์มากที่สุดคือ หอยไต้ดิน จำนวน 47 คำตอบ (ร้อยละ 50) รองลงมาคือ หอย 2 ตัว 3 ตัว จำนวน 28 คำตอบ (ร้อยละ 29.8) และ หอยลื้อเตอรื จำนวน 19 คำตอบ (ร้อยละ 20.2)

ชนิดของหอยที่กลุ่มตัวอย่างเล่นโดยใช้สื่อคนเดินโหย / คนขายหอยมากที่สุดคือ หอย 2 ตัว 3 ตัว จำนวน 131 คำตอบ (ร้อยละ 42.8) รองลงมาคือ หอยไต้ดิน จำนวน 115 คำตอบ (ร้อยละ 37.6) และหอยลื้อเตอรื จำนวน 60 คำตอบ (ร้อยละ 19.6)

ชนิดของหอยที่กลุ่มตัวอย่างเล่นโดยใช้สื่อคนพิการมากที่สุดคือ หอยลื้อเตอรื จำนวน 198 คำตอบ (ร้อยละ 84.3) รองลงมาคือ หอย 2 ตัว 3 ตัว จำนวน 25 คำตอบ (ร้อยละ 10.6) และ หอยไต้ดิน จำนวน 12 คำตอบ (ร้อยละ 5.1)

ชนิดของหอยที่กลุ่มตัวอย่างเล่นโดยใช้สื่อคนตาบอดมากที่สุดคือ หอยลือตเตอรี จำนวน 196 คำตอบ (ร้อยละ 87.1) รองลงมาคือ หอย 2 ตัว 3 ตัว จำนวน 18 คำตอบ (ร้อยละ 8) และ หอยใต้ดิน จำนวน 11 คำตอบ (ร้อยละ 4.9)

ตารางที่ 4.37

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิธีการจ่ายเงินพนันหอย

วิธีการจ่ายเงินพนันหอย	จำนวน	ร้อยละ
เงินสด	269	96.1
โอนสด	7	2.5
บัตรเครดิต	2	0.7
อื่น ๆ	2	0.7
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.37 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการจ่ายเงินพนันหอยด้วยเงินสดมากที่สุด คือจำนวน 269 คน (ร้อยละ 96.1) รองลงมาคือ โอนสด จำนวน 7 คน ร้อยละ 2.5 บัตรเครดิต จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.7) วิธีอื่น ๆ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.7)

ตารางที่ 4.38

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาการจ่ายเงินสำหรับการพนันหอย

การจ่ายเงินสำหรับการพนันหอย	จำนวน	ร้อยละ
จ่ายก่อนเล่น	137	48.9
ไม่แน่นอน	88	31.4
จ่ายงวดหน้า	55	19.6
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.38 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจ่ายเงินสำหรับการพนันหอยโดยจ่ายก่อนเล่น มากที่สุด คือ จำนวน 137 คน (ร้อยละ 48.9) รองลงมาคือ ไม่แน่นอน จำนวน 88 คน (ร้อยละ 31.4) และจ่ายงวดหน้า จำนวน 55 คน (ร้อยละ 19.6)

ตารางที่ 4.39

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อ
การได้หรือเสียตั้งแต่เล่นการพนันหอย

ความคิดเห็นต่อการได้หรือเสียตั้งแต่เล่นการพนันหอย	จำนวน	ร้อยละ
ได้	35	12.5
เสีย	90	32.1
ไม่แน่ใจ	155	55.4
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.39 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ไม่แน่ใจว่าได้หรือเสียมากกว่ากัน มีจำนวนมากที่สุดคือ 155 คน (ร้อยละ 55.4) รองลงมาคือ เสีย จำนวน 90 คน (ร้อยละ 32.1) และได้ จำนวน 35 คน (ร้อยละ 12.5)

ตารางที่ 4.40

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีหนี้สินที่เกิดจากการเล่นพนันหอย

การมีหนี้สินที่เกิดจากการเล่นพนันหอย	จำนวน	ร้อยละ
มี	32	11.4
ไม่มี	248	88.6
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.40 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีหนี้สินที่เกิดจากการเล่นพนันหอย คือ จำนวน 248 คน (ร้อยละ 88.6) มีหนี้สิน จำนวน 32 คน (ร้อยละ 11.4)

ตารางที่ 4.41

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีหนี้สินที่เกิดจากการเล่นพนันหวย

การมีหนี้สินที่เกิดจากการเล่นพนันหวย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 500 บาท	4	1.4
501-5,000 บาท	5	1.8
5,000-10,000 บาท	4	1.4
10,001 บาทขึ้นไป	5	1.8
ไม่ตอบ	262	93.6
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.41 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ตอบเรื่องจำนวนหนี้สินที่เกิดจากการเล่นพนันหวย จำนวน 262 คน (ร้อยละ 93.6) รองลงมาคือ 501-5,000 บาท และ 10,001 บาทขึ้นไป มีผู้ตอบจำนวนเท่ากับคือ 5 คน (ร้อยละ 1.8)

ตารางที่ 4.42

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อการพนันหวย

ความคิดเห็นต่อการพนันหวย	จำนวน	ร้อยละ
ดี	57	20.4
ไม่ดี	144	51.4
ไม่แน่ใจ	64	22.9
ไม่ทราบ	15	5.4
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.42 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการพนันหวยเป็นสิ่งที่ไม่ดีมากที่สุด คือ จำนวน 144 คน (ร้อยละ 51.4) รองลงมาคือ ไม่แน่ใจ จำนวน 64 คน (ร้อยละ 22.9) และ ดี จำนวน 57 คน (ร้อยละ 20.4)

ตารางที่ 4.43

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดที่จะเลิกเล่นหวย

ความคิดที่จะเลิกเล่นหวย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เลิก	146	52.1
ไม่แน่ใจ	70	25.0
อยากเลิกแต่เลิกไม่ได้	36	12.9
เลิก	22	7.9
อื่นๆ	6	2.1
รวม	280	100.0

จากตารางที่ 4.50 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดที่จะไม่เลิกเล่นหวยมากที่สุด คือ จำนวน 146 คน (ร้อยละ 52.1) รองลงมาคือ ไม่แน่ใจ จำนวน 70 คน (ร้อยละ 25) และ อยากเลิกแต่เลิกไม่ได้ จำนวน 36 คน (ร้อยละ 12.9)

**ตอนที่ 5 การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจาก
สื่อที่เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับหวย**

ตารางที่ 4.44

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหวย
จากสื่อไปใช้และความพึงพอใจจากการใช้ข้อมูลข่าวสารหวยจากสื่อ

การใช้ประโยชน์และ ความพึงพอใจ	ระดับการใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจ					รวม	ค่า เฉลี่ย	ระดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
1. มีเรื่อง/ประเด็นพูดคุย กับคนอื่น	18 (6.4)	40.0 (14.3)	152 (54.3)	60 (21.4)	10 (3.6)	280 (100.0)	3.01	ปาน กลาง
2. เป็นวิธีที่ทำให้เข้ากับคน ได้ง่ายขึ้น	24 (8.6)	40.0 (14.3)	148 (52.9)	57 (20.4)	11 (3.9)	280 (100.0)	2.97	ปาน กลาง
3. ทำให้เก่งเลขได้ง่ายดู คล่องแม่นยำขึ้นเพิ่ม โอกาสในการถูกรางวัล	34 (12.1)	57.0 (20.4)	129 (46.1)	55 (19.6)	5 (1.8)	280 (100.0)	2.79	ปาน กลาง
4. ใช้เป็นสิ่งยืนยันความ คิดหรือเล่นเลขเด็ด ต่าง ๆ	34 (12.1)	51.0 (18.2)	138 (49.3)	50 (17.9)	7 (2.5)	280 (100.0)	2.80	ปาน กลาง
5. สะดวกสบายในการหา ข้อมูลเกี่ยวกับหวย	23 (8.2)	43.0 (15.4)	156 (55.7)	51 (18.2)	7 (2.5)	280 (100.0)	2.91	ปาน กลาง
6. สอนวิธีการเล่นหวยที่ ถูกต้อง	36 (12.9)	78.0 (27.9)	120 (42.9)	43 (15.4)	3 (1.1)	280 (100.0)	2.64	ปาน กลาง
7. ทำให้ได้รับความเชื่อถือ จากคนอื่นมากขึ้น	39 (13.9)	59.0 (21.1)	136 (48.6)	38 (13.6)	8 (2.9)	280 (100.0)	2.70	ปาน กลาง
8. รู้ช่องทางต่าง ๆ ใน การเล่นหวย	27 (9.6)	63.0 (22.5)	137 (48.9)	40 (14.3)	13 (4.6)	280 (100.0)	2.82	ปาน กลาง
รวม							2.83	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.44 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ จากสื่อที่เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับหอยโดยรวมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.83) และเมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในประเด็นย่อยต่าง ๆ แล้วพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในประเด็นของมีเรื่อง/ประเด็นพูดคุยกับคนอื่นมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.01) รองลงมา มีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน คือเป็นวิธีที่ทำให้เข้ากับคนได้ง่ายขึ้น (ค่าเฉลี่ย 2.97) และถัดไปจะเป็นเรื่องของความสะดวกสบายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย (ค่าเฉลี่ย 2.91) ตามลำดับ

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อ กับพฤติกรรมการเล่นการพนันหอยของคนกรุงเทพมหานคร” กำหนดสมมติฐานหลักไว้ 5 สมมติฐานได้แก่

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
3. ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเล่นหอยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
4. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการเล่นหอยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
5. พฤติกรรมการเล่นหอยที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

โดยจะใช้สถิติ Independence t-test Groups, One-way ANOVA, Chi-Square และ Pearson's Correlation ในการทดสอบสมมติฐาน และการทดสอบทั้งหมดจะใช้ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ประกอบด้วยสมมติฐานย่อยดังต่อไปนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 เพศของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.1 ดังนี้

H_0 : เพศของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.45

การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอย จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	Sig.
ชาย	130	2.87	0.75	-0.805	0.422
หญิง	150	2.94	0.76		

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ค่า Sig (0.422) > 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ เพศที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 อายุของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.2 ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหอยไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.46

ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอย จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F	Sig.
ไม่เกิน 22 ปี	53	2.97	0.80	0.136	0.969
23-32 ปี	71	2.88	0.71		
33-42 ปี	53	2.91	0.86		
43-52 ปี	48	2.90	0.66		
53 ปีขึ้นไป	55	2.87	0.76		
รวม	280	2.91	0.76		

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ค่า Sig (0.969) > 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ อายุที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยไม่แตกต่างกัน โดยจะพบว่าในทุก ๆ ช่วงอายุจะมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยอยู่ในระดับปานกลาง และช่วงอายุที่เปิดรับมากที่สุดคือ อายุไม่เกิน 22 ปี รองลงมาคือ อายุ 33-42 ปี และถัดไปคือ อายุ 53 ปีขึ้นไป ซึ่งในทุกช่วงอายุมีการเปิดรับสื่ออยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น (ค่าเฉลี่ย 2.97, 2.91 และ 2.87) ตามลำดับ

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.3 ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหอยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.47

ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอย
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า F	Sig.
ประถมศึกษา	44	2.84	0.82	0.974	0.434
มัธยมศึกษาตอนต้น	34	2.76	0.83		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	50	2.81	0.65		
อนุปริญญา / อาชีวศึกษา	38	2.89	0.75		
ปริญญาตรี	103	3.02	0.76		
สูงกว่าปริญญาตรี	11	2.98	0.68		
รวม	280	2.91	0.76		

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ค่า Sig (0.434) > 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยไม่แตกต่างกัน โดยจะพบว่าในทุกะดับการศึกษามีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยอยู่ในระดับปานกลาง และระดับการศึกษาที่เปิดรับมากที่สุดคือ ระดับปริญญาตรี รองลงมาคือ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี และถัดไปคือ ระดับอนุปริญญา/อาชีวศึกษา ซึ่งในทุกะดับการศึกษามีการเปิดรับสื่ออยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น (ค่าเฉลี่ย 3.02, 2.98 และ 2.89) ตามลำดับ

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.4 ดังนี้

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหอยไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.48

ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอย จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F	Sig.
ใช้แรงงาน	37	2.80	0.76	2.005	0.065
ค้าขาย	59	3.01	0.63		
พนักงานบริษัท	67	2.71	0.81		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	30	2.84	0.81		
รับราชการ	26	3.22	0.65		
พนักงานรัฐวิสาหกิจและอื่น ๆ	18	2.88	0.84		
นักเรียน / นักศึกษา	43	3.02	0.75		
รวม	280	2.91	0.76		

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ค่า Sig (0.065) > 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ อาชีพที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยไม่แตกต่างกัน โดยจะพบว่าในทุก ๆ อาชีพจะมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยอยู่ในระดับปานกลาง และในอาชีพที่เปิดรับมากที่สุดคือ รับราชการ รองลงมาคือ นักเรียน/นักศึกษา และถัดไปคือ ค้าขาย ซึ่งในทุกอาชีพมีการเปิดรับสื่ออยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น (ค่าเฉลี่ย 3.22, 3.02 และ 3.01) ตามลำดับ

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.5 รายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.5 ดังนี้

H_0 : รายได้ที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหอยไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้น้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.49

ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอย จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า F	Sig.
ไม่เกิน 5,000 บาท	63	2.76	0.79	1.795	0.114
5,001-10,000 บาท	79	2.87	0.78		
10,001-15,000 บาท	48	3.06	0.75		
15,001-20,000 บาท	52	2.99	0.68		
20,001-25,000 บาท	24	3.07	0.61		
25,001 บาทขึ้นไป	14	2.58	0.89		
รวม	280	2.91	0.76		

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ค่า Sig (0.114) > 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ รายได้ที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยไม่แตกต่างกัน โดยจะพบว่าในทุก ๆ รายได้จะมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยอยู่ในระดับปานกลาง และระดับรายได้ที่เปิดรับมากที่สุดคือ ระดับ 20,001-25,000 บาท รองลงมาคือ ระดับ 10,001-15,000 บาท และถัดไปคือ ระดับ 15,001-20,000 บาท ซึ่งในทุก ๆ ระดับรายได้มีการเปิดรับสื่ออยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น (ค่าเฉลี่ย 3.07, 3.06 และ 2.99) ตามลำดับ

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

มี 5 สมมติฐานย่อยดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 เพศของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.1 ดังนี้

H_0 : เพศที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.50

การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหอย จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	Sig.
ชาย	130	2.68	0.43	1.350	0.178
หญิง	150	2.60	0.54		

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ค่า Sig (0.178) > 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ เพศที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 อายุของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.2 ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.51

ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหอย จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F	Sig.
ไม่เกิน 22 ปี	53	2.53	0.49	3.800	0.005
23-32 ปี	71	2.56	0.51		
33-42 ปี	53	2.58	0.55		
43-52 ปี	48	2.68	0.48		
53 ปีขึ้นไป	55	2.84	0.36		
รวม	280	2.63	0.49		

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ค่า Sig (0.005) < 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ อายุที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.52

การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหอย
จำแนกตามอายุของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

รายได้	ไม่เกิน 22 ปี (2.53)	23-32 ปี (2.56)	33-42 ปี (2.58)	43-52 ปี (2.68)	53 ปีขึ้นไป (2.84)
ไม่เกิน 22 ปี (2.53)		-0.03	-0.05	-0.15	-0.31*
23-32 ปี (2.56)	0.03		-0.02	-0.12	-0.28*
33-42 ปี (2.58)	0.05	0.02		-0.10	-0.26*
43-52 ปี (2.68)	0.15	0.12	0.10		-0.16
53 ปีขึ้นไป (2.84)	0.31*	0.28*	0.26*	0.16	

* ค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.52 เป็นการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหอย
จำแนกตามอายุของกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาเป็นรายคู่ (LSD) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 53 ปี
ขึ้นไป (กลุ่มที่ 5) มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยที่ดีมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุไม่เกิน 22 ปี
(กลุ่มที่ 1) 23-32 ปี (กลุ่มที่ 2) และ 33-42 ปี (กลุ่มที่ 3) สำหรับคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.3 ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.53

ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหอย
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า F	Sig.
ประถมศึกษา	44	2.80	0.41	3.107	0.010
มัธยมศึกษาตอนต้น	34	2.74	0.47		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	50	2.67	0.47		
อนุปริญญา / อาชีวศึกษา	38	2.68	0.53		
ปริญญาตรี	103	2.53	0.52		
สูงกว่าปริญญาตรี	11	2.38	0.37		
รวม	280	2.63	0.49		

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ค่า Sig (0.010) < 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.54

การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหอย
จำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

ระดับ การศึกษา	ประถม ศึกษา (2.80)	มัธยมศึกษา ตอนต้น (2.74)	มัธยมศึกษา ตอนปลาย (2.67)	อนุปริญญา / อาชีวศึกษา (2.68)	ปริญญา ตรี (2.53)	สูงกว่า ปริญญาตรี (2.38)
ประถมศึกษา (2.80)		0.06	0.13	0.12	0.27*	0.42*
มัธยมศึกษา ตอนต้น (2.74)	-0.06		0.07	0.06	0.21*	0.36*
มัธยมศึกษา ตอนปลาย (2.67)	-0.13	-0.07		-0.01	0.14	0.29
อนุปริญญา / อาชีวศึกษา (2.68)	-0.12	-0.06	0.01		0.15	0.30
ปริญญาตรี (2.53)	-0.27*	-0.21*	-0.14	-0.15		0.15
สูงกว่า ปริญญาตรี (2.38)	-0.42*	-0.36*	-0.29	-0.3	-0.15	

* ค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.54 เป็นการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหอย
จำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาเป็นรายคู่ (LSD) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่
มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยที่ดีมากกว่า
กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี สำหรับคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหวยแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.4 ดังนี้

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหวยไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหวยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.55

ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหวย จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า F	Sig.
ใช้แรงงาน	37	2.77	0.43	5.933	0.000
ค้าขาย	59	2.87	0.32		
พนักงานบริษัท	67	2.44	0.56		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	30	2.73	0.42		
รับราชการ	26	2.51	0.50		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ และอื่น ๆ	18	2.62	0.44		
นักเรียน / นักศึกษา	43	2.51	0.53		
รวม	280	2.63	0.49		

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ค่า Sig (0.000) < 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ อาชีพที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหวยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.56

การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหวย
จำแนกตามอาชีพของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

อาชีพ	ใช้แรงงาน (2.77)	ค้าขาย (2.87)	พนักงาน บริษัท (2.44)	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว (2.73)	รับราชการ (2.51)	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ และอื่น ๆ (2.62)	นักเรียน / นักศึกษา (2.51)
ใช้แรงงาน (2.77)		-0.10	0.33*	0.04	0.26*	0.15	0.26
ค้าขาย (2.87)	0.10		0.43*	0.14	0.36*	0.25	0.36*
พนักงานบริษัท (2.44)	-0.33*	-0.43*		-0.29*	-0.07	-0.18	-0.07
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว (2.73)	-0.04	-0.14	0.29*		0.22	0.11	0.22
รับราชการ (2.51)	-0.26*	-0.36*	0.07	-0.22		-0.11	0.00
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ และอื่น ๆ (2.62)	-0.15	-0.25	0.18	-0.11	0.11		0.11
นักเรียน / นักศึกษา (2.51)	-0.26	-0.36*	0.07	-0.22	0.00	-0.11	

* ค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.56 เป็นการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหวย
จำแนกตามอาชีพของกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาเป็นรายคู่ (LSD) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพ
ใช้แรงงาน (กลุ่มที่ 1) มีความคิดเห็นต่อการเล่นหวยที่ดีมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงาน
บริษัท (กลุ่มที่ 3) และ รับราชการ (กลุ่มที่ 5)

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขาย (กลุ่มที่ 2) มีความคิดเห็นต่อการเล่นหวยที่ดีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัท (กลุ่มที่ 3) รับราชการ (กลุ่มที่ 5) และนักเรียน / นักศึกษา (กลุ่มที่ 7)

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว (กลุ่มที่ 4) มีความคิดเห็นต่อการเล่นหวยที่ดีมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทด้วย (กลุ่มที่ 3) สำหรับคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.5 รายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหวยแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.5 ดังนี้

H_0 : รายได้ที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหวยไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้อย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหวยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.57

ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหวย จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F	Sig.
ไม่เกิน 5,000 บาท	63	2.62	0.47	2.715	0.021
5,001-10,000 บาท	79	2.65	0.50		
10,001-15,000 บาท	48	2.58	0.55		
15,001-20,000 บาท	52	2.78	0.48		
20,001-25,000 บาท	24	2.63	0.42		
25,001 บาทขึ้นไป	14	2.26	0.37		
รวม	280	2.63	0.49		

จากตารางที่ 4.57 พบว่า ค่า Sig (0.021) < 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ รายได้ที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหวยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.58

การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหวย
จำแนกตามรายได้ของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

รายได้	ไม่เกิน 5,000 บาท (2.62)	5,001- 10,000 บาท (2.65)	10,001- 15,000 บาท (2.58)	15,001- 20,000 บาท (2.78)	20,001- 25,000 บาท (2.63)	25,001 บาท ขึ้นไป (2.26)
ไม่เกิน 5,000 บาท (2.62)		-0.03	0.04	-0.16	-0.01	0.36*
5,001- 10,000 บาท (2.65)	0.03		0.07	-0.13	0.02	0.39*
10,001- 15,000 บาท (2.58)	-0.04	-0.07		-0.20*	-0.05	0.32*
15,001- 20,000 บาท (2.78)	0.16	0.13	0.20*		0.15	0.52*
20,001- 25,000 บาท (2.63)	0.01	-0.02	0.05	-0.15		0.37*
25,001 บาท ขึ้นไป (2.26)	-0.36*	-0.39*	-0.32*	-0.52*	-0.37*	

* ค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.58 เป็นการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหวย
จำแนกตามรายได้ของกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาเป็นรายคู่ (LSD) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้
ไม่เกิน 5,000 บาท (กลุ่มที่ 1) 5,001-10,000 บาท (กลุ่มที่ 2) 10,001-15,000 บาท

(กลุ่มที่ 3) 15,001-20,000 บาท (กลุ่มที่ 4) และ 20,001-25,000 บาท (กลุ่มที่ 5) มีความคิดเห็นต่อการเล่นหวยที่ดีมากกว่ากลุ่มรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 15,001-20,000 บาท (กลุ่มที่ 4) มีความคิดเห็นต่อการเล่นหวยที่ดีมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท (กลุ่มที่ 3) สำหรับคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเล่นหวยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1 เพศของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเล่นหวย มีสมมติฐานย่อยดังต่อไปนี้

3.1.1 เพศมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหวย

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหวย

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหวย

ตารางที่ 4.59

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับค่าใช้จ่ายในการเล่นหวย

เพศ	ค่าใช้จ่ายในการเล่นหวยแต่ละครั้งโดยประมาณ					รวม
	ไม่เกิน 2,000 บาท	2,001- 4,000 บาท	4,001-6,000 บาท	6,001- 8,000 บาท	8,001 บาท ขึ้นไป	
ชาย	85	31	8	3	3	130
	65.4	23.8	6.2	2.3	2.3	100.0
หญิง	95	26	16	10	3	150
	63.3	17.3	10.7	6.7	2.0	100.0
รวม	180	57	24	13	6	280
	64.3	20.4	8.6	4.6	2.1	100.0

ค่า Chi-Square = 6.032 df = 4 Sig. = 0.197

จากตารางที่ 4.59 พบว่า ค่าSig. (0.197) > 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

3.1.2 เพศของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

ตารางที่ 4.60

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

เพศ	ค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย (นอกเหนือจากการเล่นหอย)					รวม
	ต่ำกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001- 2,000 บาท	2,001- 3,000 บาท	3,001 บาทขึ้นไป	
ชาย	110	15	3	1	1	130
	84.6	11.5	2.3	0.8	0.8	100.0
หญิง	129	16	4	1	0	150
	86.0	10.7	2.7	0.7	0.0	100.0
รวม	239	31	7	2	1	280
	85.4	11.1	2.5	0.7	0.4	100.0

ค่า Chi-Square = 1.263 df = 4 Sig. = 0.868

จากตารางที่ 4.60 พบว่า ค่าSig. (0.868) > 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

3.1.3 เพศของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

ตารางที่ 4.61

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับความถี่ในการเล่นหอย

เพศ	ความถี่ในการเล่นหอย					รวม
	เล่น 3-5 งวดต่อปี	เล่น 6-9 งวดต่อปี	เล่น 10-13 งวดต่อปี	เล่น 14-16 งวดต่อปี	เล่นทุก งวด	
ชาย	30	20	18	22	40	130
	23.1	15.4	13.8	16.9	30.8	100.0
หญิง	41	33	19	17	40	150
	27.3	22.0	12.7	11.3	26.7	100.0
รวม	71	53	37	39	80	280
	25.4	18.9	13.2	13.9	28.6	100.0

ค่า Chi-Square = 4.154 df = 4 Sig. = 0.386

จากตารางที่ 4.61 พบว่า ค่าSig. (0.386) > 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ
เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.2 อายุของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเล่นหอย
มีสมมติฐานย่อยดังต่อไปนี้

3.2.1 อายุของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

ตารางที่ 4.62

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง อายุกับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

อายุ	ค่าใช้จ่ายในการเล่นหอยแต่ละครั้งโดยประมาณ					รวม
	ไม่เกิน 2,000 บาท	2,001- 4,000 บาท	4,001-6,000 บาท	6,001- 8,000 บาท	8,001 บาท ขึ้นไป	
ไม่เกิน 22 ปี	48	4	1	0	0	53
	90.6	7.5	1.9	0.0	0.0	100.0
23-32 ปี	55	11	2	3	0	71
	77.5	15.5	2.8	4.2	0.0	100.0
33-42 ปี	37	10	3	3	0	53
	69.8	18.9	5.7	5.7	0.0	100.0
43-52 ปี	26	7	8	4	3	48
	54.2	14.6	16.7	8.3	6.3	100.0
53 ปีขึ้นไป	14	25	10	3	3	55
	25.5	45.5	18.2	5.5	5.5	100.0
รวม	180	57	24	13	6	280
	64.3	20.4	8.6	4.6	2.1	100.0

ค่า Chi-Square = 74.592 df = 16 Sig. = 0.000

จากตารางที่ 4.62 พบว่า ค่าSig. (0.000) < 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ
อายุมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

3.2.2 อายุของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

ตารางที่ 4.63

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง อายุกับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

อายุ	ค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย (นอกเหนือจากการเล่นหอย)					รวม
	ต่ำกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001- 2,000 บาท	2,001- 3,000 บาท	3,001 บาท ขึ้นไป	
ไม่เกิน 22 ปี	45	8	0	0	0	53
	84.9	15.1	0.0	0.0	0.0	100.0
23-32 ปี	63	5	2	1	0	71
	88.7	7.0	2.8	1.4	0.0	100.0
33-42 ปี	42	7	3	0	1	53
	79.2	13.2	5.7	0.0	1.9	100.0
43-52 ปี	43	3	1	1	0	48
	89.6	6.3	2.1	2.1	0.0	100.0
53 ปีขึ้นไป	46	8	1	0	0	55
	83.6	14.5	1.8	0.0	0.0	100.0
รวม	239	31	7	2	1	280
	85.4	11.1	2.5	0.7	0.4	100.0

ค่า Chi-Square = 14.867 df = 16 Sig. = 0.534

จากตารางที่ 4.63 พบว่า ค่าSig. (0.534) > 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ
อายุไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

3.2.3 อายุของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

ตารางที่ 4.64

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง อายุกับความถี่ในการเล่นหอย

อายุ	ความถี่ในการเล่นหอย					รวม
	เล่น 3-5 งวดต่อปี	เล่น 6-9 งวดต่อปี	เล่น 10-13 งวดต่อปี	เล่น 14-16 งวดต่อปี	เล่น ทุกงวด	
ไม่เกิน 22 ปี	24	10	4	3	12	53
	45.3	18.9	7.5	5.7	22.6	100.0
23-32 ปี	21	13	13	10	14	71
	29.6	18.3	18.3	14.1	19.7	100.0
33-42 ปี	16	12	6	8	11	53
	30.2	22.6	11.3	15.1	20.8	100.0
43-52 ปี	4	10	11	9	14	48
	8.3	20.8	22.9	18.8	29.2	100.0
53 ปีขึ้นไป	6	8	3	9	29	55
	10.9	14.5	5.5	16.4	52.7	100.0
รวม	71	53	37	39	80	280
	25.4	18.9	13.2	13.9	28.6	100.0

ค่า Chi-Square = 47.764 df = 16 Sig. = 0.000

จากตารางที่ 4.64 พบว่า ค่าSig. (0.000) < 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเล่นหอย

มีสมมติฐานย่อยดังต่อไปนี้

3.3.1 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

ตารางที่ 4.65

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษากับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

ระดับการศึกษา	ค่าใช้จ่ายในการเล่นหอยแต่ละครั้งโดยประมาณ					รวม
	ไม่เกิน 2,000 บาท	2,001- 4,000 บาท	4,001- 6,000 บาท	6,001- 8,000 บาท	8,001 บาท ขึ้นไป	
ประถมศึกษา	20	7	10	5	2	44
	45.5	15.9	22.7	11.4	4.5	100.0
มัธยมศึกษา ตอนต้น	23	3	7	0	1	34
	67.6	8.8	20.6	0.0	2.9	100.0
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	26	13	5	5	1	50
	52.0	26.0	10.0	10.0	2.0	100.0
อนุปริญญา / อาชีวศึกษา	30	7	0	1	0	38
	78.9	18.4	0.0	2.6	0.0	100.0
ปริญญาตรี	74	24	1	2	2	103
	71.8	23.3	1.0	1.9	1.9	100.0
สูงกว่าปริญญาตรี	7	3	1	0	0	11
	63.6	27.3	9.1	0.0	0.0	100.0
รวม	180	57	24	13	6	280
	64.3	20.4	8.6	4.6	2.1	100.0

ค่า Chi-Square = 50.153 df = 20 Sig. = 0.000

จากตารางที่ 4.65 พบว่า ค่าSig. (0.000) < 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ
ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

3.3.2 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูล
เกี่ยวกับหอย

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

ตารางที่ 4.66

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษา กับ ค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

ระดับการศึกษา	ค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย (นอกเหนือจากการเล่นหอย)					รวม
	ต่ำกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001- 2,000 บาท	2,001- 3,000 บาท	3,001 บาท ขึ้นไป	
ประถมศึกษา	38	3	3	0	0	44
	86.4	6.8	6.8	0.0	0.0	100.0
มัธยมศึกษา ตอนต้น	29	3	0	1	1	34
	85.3	8.8	0.0	2.9	2.9	100.0
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	41	9	0	0	0	50
	82.0	18.0	0.0	0.0	0.0	100.0
อนุปริญญา / อาชีวศึกษา	33	5	0	0	0	38
	86.8	13.2	0.0	0.0	0.0	100.0
ปริญญาตรี	90	9	3	1	0	103
	87.4	8.7	2.9	1.0	0.0	100.0
สูงกว่าปริญญา ตรี	8	2	1	0	0	11
	72.7	18.2	9.1	0.0	0.0	100.0
รวม	239	31	7	2	1	280
	85.4	11.1	2.5	0.7	0.4	100.0

ค่า Chi-Square = 23.562 df = 20 Sig. = 0.262

จากตารางที่ 4.66 พบว่า ค่าSig. (0.262) > 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ
ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

3.3.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

ตารางที่ 4.67

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษากับความถี่ในการเล่นหอย

ระดับการศึกษา	ความถี่ในการเล่นหอย					รวม
	เล่น 3-5 งวดต่อปี	เล่น 6-9 งวดต่อปี	เล่น 10-13 งวดต่อปี	เล่น 14-16 งวดต่อปี	เล่นทุก งวด	
ประถมศึกษา	6	13	7	4	14	44
	13.6	29.5	15.9	9.1	31.8	100.0
มัธยมศึกษา ตอนต้น	4	10	3	7	10	34
	11.8	29.4	8.8	20.6	29.4	100.0
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	12	6	5	4	23	50
	24.0	12.0	10.0	8.0	46.0	100.0
อนุปริญญา / อาชีวศึกษา	12	3	7	4	12	38
	31.6	7.9	18.4	10.5	31.6	100.0
ปริญญาตรี	34	18	14	19	18	103
	33.0	17.5	13.6	18.4	17.5	100.0
สูงกว่าปริญญาตรี	3	3	1	1	3	11
	27.3	27.3	9.1	9.1	27.3	100.0
รวม	71	53	37	39	80	280
	25.4	18.9	13.2	13.9	28.6	100.0

ค่า Chi-Square = 33.904 df = 20 Sig. = 0.027

จากตารางที่ 4.67 พบว่า ค่าSig. (0.027) < 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ
ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.4 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเล่นหอย
มีสมมติฐานย่อยดังต่อไปนี้

3.4.1 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

ตารางที่ 4.68

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพกับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

อาชีพ	ค่าใช้จ่ายในการเล่นหอยแต่ละครั้งโดยประมาณ					รวม
	ไม่เกิน 2,000 บาท	2,001-4,000 บาท	4,001-6,000 บาท	6,001-8,000 บาท	8,001 บาทขึ้นไป	
ใช้แรงงาน	26	5	5	1	0	37
	70.3	13.5	13.5	2.7	0.0	100.0
ค้าขาย	19	16	14	7	3	59
	32.2	27.1	23.7	11.9	5.1	100.0
พนักงานบริษัท	55	10	1	1	0	67
	82.1	14.9	1.5	1.5	0.0	100.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	16	7	2	3	2	30
	53.3	23.3	6.7	10.0	6.7	100.0
รับราชการ	13	11	1	0	1	26
	50.0	42.3	3.8	0.0	3.8	100.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจและอื่นๆ	12	5	0	1	0	18
	66.7	27.8	0.0	5.6	0.0	100.0
นักเรียน / นักศึกษา	39	3	1	0	0	43
	90.7	7.0	2.3	0.0	0.0	100.0
รวม	180	57	24	13	6	280
	64.3	20.4	8.6	4.6	2.1	100.0

ค่า Chi-Square = 80.399 df = 24 Sig. = 0.000

จากตารางที่ 4.68 พบว่า ค่าSig. (0.000) < 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อาชีพมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย

3.4.2 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

ตารางที่ 4.69

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพกับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

อาชีพ	ค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย (นอกเหนือจากการเล่นหอย)					รวม
	ต่ำกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001- 2,000 บาท	2,001- 3,000 บาท	3,001 บาท ขึ้นไป	
ใช้แรงงาน	35	2	0	0	0	37
	94.6	5.4	0.0	0.0	0.0	100.0
ค้าขาย	43	10	4	1	1	59
	72.9	16.9	6.8	1.7	1.7	100.0
พนักงานบริษัท	60	5	2	0	0	67
	89.6	7.5	3.0	0.0	0.0	100.0
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	24	6	0	0	0	30
	80.0	20.0	0.0	0.0	0.0	100.0
รับราชการ	24	1	0	1	0	26
	92.3	3.8	0.0	3.8	0.0	100.0
รวม	239	31	7	2	1	280
	85.4	11.1	2.5	0.7	0.4	100.0

ค่า Chi-Square = 25.630 df = 24 Sig. = 0.372

จากตารางที่ 4.69 พบว่า ค่าSig. (0.372) > 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย

3.4.3 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

ตารางที่ 4.70

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพกับความถี่ในการเล่นหอย

อาชีพ	ความถี่ในการเล่นหอย					รวม
	เล่น 3-5 งวดต่อปี	เล่น 6-9 งวดต่อปี	เล่น 10-13 งวดต่อปี	เล่น 14-16 งวดต่อปี	เล่นทุก งวด	
ใช้แรงงาน	6	12	4	5	10	37
	16.2	32.4	10.8	13.5	27.0	100.0
ค้าขาย	6	10	7	8	28	59
	10.2	16.9	11.9	13.6	47.5	100.0
พนักงานบริษัท	24	12	11	6	14	67
	35.8	17.9	16.4	9.0	20.9	100.0
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	3	7	4	6	10	30
	10.0	23.3	13.3	20.0	33.3	100.0
รับราชการ	6	4	4	6	6	26
	23.1	15.4	15.4	23.1	23.1	100.0
พนักงานรัฐ- วิสาหกิจและอื่น ๆ	3	2	2	3	8	18
	16.7	11.1	11.1	16.7	44.4	100.0
นักเรียน / นักศึกษา	23	6	5	5	4	43
	53.5	14.0	11.6	11.6	9.3	100.0
รวม	71	53	37	39	80	280
	25.4	18.9	13.2	13.9	28.6	100.0

ค่า Chi-Square = 52.907 df = 24 Sig. = 0.001

จากตารางที่ 4.70 พบว่า ค่าSig. (0.001) < 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อาชีพมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหอย

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.5 รายได้ของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเล่นหวย
มีสมมติฐานย่อยดังต่อไปนี้

3.51 รายได้ของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหวย
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหวย

H_1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหวย

ตารางที่ 4.71

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหวย

รายได้	ค่าใช้จ่ายในการเล่นหวยแต่ละครั้งโดยประมาณ					รวม
	ไม่เกิน 2,000 บาท	2,001-4,000 บาท	4,001-6,000 บาท	6,001-8,000 บาท	8,001 บาท ขึ้นไป	
ไม่เกิน 5,000 บาท	55 87.3	5 7.9	2 3.2	1 1.6	0 0.0	63 100.0
5,001-10,000 บาท	52 65.8	13 16.5	10 12.7	4 5.1	0 0.0	79 100.0
10,001- 15,000 บาท	36 75.0	7 14.6	3 6.3	1 2.1	1 2.1	48 100.0
15,001- 20,000 บาท	22 42.3	18 34.6	6 11.5	4 7.7	2 3.8	52 100.0
20,001- 25,000 บาท	8 33.3	11 45.8	3 12.5	2 8.3	0 0.0	24 100.0
25,001 บาท ขึ้นไป	7 50.0	3 21.4	0 0.0	1 7.1	3 21.4	14 100.0
รวม	180	57	24	13	6	280
	64.3	20.4	8.6	4.6	2.1	100.0

ค่า Chi-Square = 71.628 df = 20 Sig. = 0.000

จากตารางที่ 4.71 พบว่า ค่าSig. (0.000) < 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ
รายได้มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเล่นหวย

3.5.2 รายได้ของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหวย
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหวย

H_1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหวย

ตารางที่ 4.72

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหวย

รายได้	ค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหวย (นอกเหนือจากการเล่นหวย)					รวม
	ต่ำกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001- 2,000 บาท	2,001- 3,000 บาท	3,001 บาท ขึ้นไป	
ไม่เกิน 5,000 บาท	56	5	2	0	0	63
	88.9	7.9	3.2	0.0	0.0	100.0
5,001-10,000 บาท	64	12	1	1	1	79
	81.0	15.2	1.3	1.3	1.3	100.0
10,001- 15,000 บาท	43	2	3	0	0	48
	89.6	4.2	6.3	0.0	0.0	100.0
15,001- 20,000 บาท	45	7	0	0	0	52
	86.5	13.5	0.0	0.0	0.0	100.0
20,001- 25,000 บาท	21	3	0	0	0	24
	87.5	12.5	0.0	0.0	0.0	100.0
รวม	239	31	7	2	1	280
	85.4	11.1	2.5	0.7	0.4	100.0

ค่า Chi-Square = 23.706 df = 20 Sig. = 0.255

จากตารางที่ 4.72 พบว่า ค่าSig. (0.255) > 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ
รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหวย

3.5.3 รายได้ของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหวย

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหวย

H_1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหวย

ตารางที่ 4.73

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้กับความถี่ในการเล่นหวย

รายได้	ความถี่ในการเล่นหวย					รวม
	เล่น 3-5 งวดต่อปี	เล่น 6-9 งวดต่อปี	เล่น 10-13 งวดต่อปี	เล่น 14-16 งวดต่อปี	เล่นทุก งวด	
ไม่เกิน 5,000 บาท	21	10	8	7	17	63
	33.3	15.9	12.7	11.1	27.0	100.0
5,001-10,000 บาท	18	20	12	11	18	79
	22.8	25.3	15.2	13.9	22.8	100.0
10,001-15,000 บาท	16	9	8	3	12	48
	33.3	18.8	16.7	6.3	25.0	100.0
15,001-20,000 บาท	12	6	4	9	21	52
	23.1	11.5	7.7	17.3	40.4	100.0
20,001-25,000 บาท	1	5	4	7	7	24
	4.2	20.8	16.7	29.2	29.2	100.0
25,001 บาทขึ้นไป	3	3	1	2	5	14
	21.4	21.4	7.1	14.3	35.7	100.0
รวม	71	53	37	39	80	280
	25.4	18.9	13.2	13.9	28.6	100.0

ค่า Chi-Square = 24.334 df = 20 Sig. = 0.228

จากตารางที่ 4.73 พบว่า ค่าSig. (0.228) > 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเล่นหวย

**สมมติฐานการวิจัยที่ 4 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวกับหอยมีความสัมพันธ์กับ
ความคิดเห็นต่อการเล่นหอยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร**

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 4 ดังนี้

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : พฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวกับหอยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการเล่นหอย

H_1 : พฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวกับหอยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการเล่นหอย

ตารางที่ 4.74

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พฤติกรรม
การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอย
ที่มีต่อความคิดเห็นต่อการเล่นหอย

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พฤติกรรม การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอย	Sig.
ความคิดเห็นต่อการเล่นหอย	0.333	0.000

จากตารางที่ 4.74 พบว่าค่า Sig. (0.000) < 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 กล่าวคือ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการเล่นหอย เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้วพบว่ามีความสัมพันธ์ในทางบวก จึงสรุปได้ว่า ยิ่งกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับหอยมาก ก็จะมีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยที่ดีมากด้วย

**สมมติฐานการวิจัยที่ 5 พฤติกรรมการเล่นหอยที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการ
การเล่นหอยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน**

มีสมมติฐานย่อยดังต่อไปนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.1

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 5.1 ดังนี้

H_0 : ค่าใช้จ่ายในการเล่นหอยที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าใช้จ่ายในการเล่นหอยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.75

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ค่าใช้จ่ายในการเล่นหอยกับความคิดเห็นต่อการเล่นหอย

ค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า F	Sig.
0-2,000 บาท	180	2.54	0.53	12.556	0.000
2,001-4,000 บาท	57	2.91	0.31		
4,001-6,000 บาท	24	3.04	0.29		
6,001-8,000 บาท	13	3.01	0.33		
8,001 บาทขึ้นไป	6	2.74	0.41		
รวม	280	2.63	0.49		

จากตารางที่ 4.78 พบว่า ค่า Sig (0.000) < 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ค่าใช้จ่ายในการเล่นหอยที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.76

การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหอย
จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการเล่นหอยเป็นรายคู่โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

ค่าใช้จ่ายใน การเล่นหอย	0-2,000 บาท (2.54)	2,001- 4,000 บาท (2.91)	4,001- 6,000 บาท (3.04)	6,001- 8,000 บาท (3.01)	8,001 บาท ขึ้นไป (2.44)
0-2,000 บาท (2.54)		-0.37*	-0.50*	-0.47*	-0.20
2,001-4,000 บาท (2.91)	0.37*		-0.13	-0.10	0.17
4,001-6,000 บาท (3.04)	0.50*	0.13		0.03	0.30
6,001-8,000 บาท (3.01)	0.47*	0.10	-0.03		0.27
8,001 บาทขึ้นไป (2.44)	0.20	-0.17	-0.30	-0.27	

* ค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.76 เป็นการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหอย
จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการเล่นหอยของกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาเป็นรายคู่ (LSD) พบว่า
กลุ่มตัวอย่างที่มีค่าใช้จ่ายในการเล่นหอย 2,000-8,000 บาท จะมีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยที่ดี
มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีค่าใช้จ่ายในการเล่นหอยไม่เกิน 2,000 บาท ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.2 ค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอยที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 5.2 ดังนี้

H_0 : ค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอยที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.77

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย
กับความคิดเห็นต่อการเล่นหอย

ค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F	Sig.
ต่ำกว่า 500 บาท	239	2.67	0.51	0.562	0.571
501-1,000 บาท	31	2.70	0.49		
1,001 บาทขึ้นไป	10	2.85	0.51		
รวม	280	2.63	0.49		

จากตารางที่ 4.79 พบว่า ค่า Sig (0.571) > 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ ค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลเกี่ยวกับหอยที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.3 ความถี่ในการเล่นหอยที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 5.3 ดังนี้

H_0 : ความถี่ในการเล่นหอยที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเล่นหอยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.78

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ความถี่ในการเล่นหอยกับความคิดเห็นต่อการเล่นหอย

ความถี่ในการเล่นหอย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F	Sig.
เล่น 3-5 งวดต่อปี	71	2.54	0.59	4.181	0.003
เล่น 6-9 งวดต่อปี	53	2.63	0.46		
เล่น 10-13 งวดต่อปี	37	2.59	0.49		
เล่น 14-16 งวดต่อปี	39	2.86	0.36		
เล่นทุกงวด	80	2.79	0.49		
รวม	280	2.63	0.49		

จากตารางที่ 4.80 พบว่า ค่า Sig (0.003) < 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ความถี่ในการเล่นหอยที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.79

การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหอย
จำแนกตามความถี่ในการเล่นหอยเป็นรายคู่โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

ความถี่ในการ เล่นหอย	3-5 งวด ต่อปี (2.54)	6-9 งวด ต่อปี (2.63)	10-13 งวด ต่อปี (2.59)	14-16 งวด ต่อปี (2.86)	ทุกงวด (2.79)
3-5 งวดต่อปี (2.54)		-0.09	-0.05	-0.32*	-0.25*
6-9 งวดต่อปี (2.63)	0.09		0.03	-0.23*	-0.17
10-13 งวดต่อปี (2.59)	0.05	-0.03		-0.27*	-0.20*
14-16 งวดต่อปี (2.86)	0.32*	0.23*	0.27*		0.07
ทุกงวด (2.79)	0.25*	0.17	0.20*	-0.07	

* ค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.79 เป็นการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเล่นหอย
จำแนกตามความถี่ในการเล่นหอยของกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาเป็นรายคู่ (LSD) พบว่า กลุ่มตัวอย่าง
ที่มีเล่นหอย 14-16 งวดต่อปีจะมีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยที่ดีมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่เล่นหอย
3-13 งวดต่อปี

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่มีเล่นหอยทุกงวดจะมีความคิดเห็นต่อการเล่นหอยที่ดีมาก
กว่า กลุ่มตัวอย่างที่เล่นหอย 3-5 งวดต่อปี สำหรับคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ผลการสัมภาษณ์

ในการวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อกับพฤติกรรมการเล่นการพนันหวยของคนกรุงเทพมหานคร” ได้มีการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับการเล่นพนันหวย ดังต่อไปนี้

1. คนไม่เล่นหวย	10 คน
2. เจ้ามือหวย	3 คน
3. อาจารย์ทางนิติศาสตร์	3 คน
4. สื่อมวลชน	1 คน

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ จะมีด้วยกัน 5 ข้อ ดังนี้คือ

1. ท่านคิดว่าเรื่องหวยกับสังคมไทยเป็นอย่างไร
2. ท่านเห็นด้วยกับรัฐบาลที่ทำให้หวยถูกกฎหมายหรือไม่ เพราะเหตุใด
3. ท่านคิดว่ากลุ่มคนใดที่มีส่วนทำให้คนเล่นหวยมากขึ้น
4. ปกติท่านเห็นบ่อยหรือไม่ว่าสื่อมีส่วนกระตุ้นการเล่นหวย ถ้ามีช่วยยกตัวอย่าง
5. ท่านคิดว่าบทบาทของสื่อมีความเหมาะสมต่อการเล่นการพนันหวยหรือไม่ และสื่อ

ควรมีบทบาทช่วยเหลือหรือลดพฤติกรรมการเล่นหวยของคนได้อย่างไร

โดยมีผลการสัมภาษณ์ดังนี้

เรื่องหวยกับสังคมไทย จากการสัมภาษณ์คนทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ คนที่ไม่เล่นหวย สื่อ นักวิชาการ เจ้ามือหวย มีความเห็นตรงกันคือ หวยกับสังคมไทยมีความผูกพันกันมานาน เป็นของคู่กัน มีการสั่งสมมาตั้งแต่เด็ก หวยเกิดขึ้นทั้งในสังคมเมืองและสังคมชนบท แต่อาจจะมีรูปแบบการเล่นที่แตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตามการพนันก็ได้อยู่ในสายเลือดของคนไทยที่มีใจรักการเสี่ยงโชค หวังลาภก้อนใหญ่ มีความเชื่อในเรื่องโชคลาง สิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้

“คิดว่าหวยกับสังคมไทยเป็นของคู่กัน เพราะในสังคมไทยมีหวยมานานแล้ว คล้าย ๆ กับการพนันอย่างหนึ่งในสังคม แม้ว่าสังคมเราจะเป็นสังคมพุทธก็ตาม แต่ซื้อขายหวยก็มีให้เห็นเกลื่อนเกลื่อน...” (ชนิษฐา นิลผึ้ง, สัมภาษณ์)

“คงเป็นวัฒนธรรมไปแล้วกระมัง เพราะเข้ากับจิตวิญญาณของการชอบสนุก นิยายที่ชอบหวังพึ่งพาโชคลาภ ไม่ขยัน (อาจไม่ถึงกับขี้เกียจแต่ก็ชอบความสบาย ๆ) บวกกับธรรมชาติที่ทุกคนไม่ว่าจะสัญชาติไหนก็อยากรวยอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นก็เท่ากับสูตรผสมที่ว่าอยากรวยแต่ไม่อยากเหนื่อย)” (จันทิมา ปัทมธรรมกุล, สัมภาษณ์)

ในเรื่องเกี่ยวกับรัฐบาลนำหอยมาถูกกฎหมายนั้น จากการสัมภาษณ์คนทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ คนที่ไม่เล่นหอย สื่อ นักวิชาการ เจ้ามือหอย จะมีความเห็นแตกต่างกันออกเป็น 3 ประเด็น คือ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และรู้สึกเฉย ๆ กับการนำหอยมาถูกกฎหมาย ดังต่อไปนี้

ความเห็นที่เห็นด้วยกับการนำหอยมาทำให้ถูกกฎหมาย ส่วนใหญ่คนที่ไม่เล่นหอยจะเห็นด้วย ที่ว่าเป็นการดีเพราะจะได้เล่นหอยอย่างถูกกฎหมาย ไม่ต้องลักลอบเล่นหอย จะได้มีที่ซื้อหอยที่ถูกต้อง โดยมีรัฐบาลเป็นประกัน

การนำหอยมาขายบนดินก็เป็นการช่วยหารายได้ให้รัฐ ถ้าไม่คิดเรื่องคอร์รัปชันเงินนั้นก็กลับมาช่วยเหลือประเทศ มาช่วยคนจน นำมาพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ (แต่จะมากหรือน้อยก็ไม่รู้) ตามความคิดที่หลายคนบอกว่าเป็นการสนับสนุนให้คนมาซื้อหอยมากขึ้นก็ไม่จริง เพราะคนที่ซื้อเท่าเดิมแต่ซื้อให้ถูกต้อง มีรัฐบาลการันตีว่าเจ้ามือไม่หนี (อาบุญญ พิชัยพันธุ์, สัมภาษณ์)

ในแง่นโยบายน่าจะดี แต่ต้องระวังช่องว่างและการบังคับใช้จริงว่าจะไปเอื้อประโยชน์ให้ใครมากกว่า หากมีการบริหารจัดการที่โปร่งใสจริงและนำมาใช้เพื่อสาธารณประโยชน์จริง การทำให้ถูกกฎหมายซึ่งเชื่อว่าจะทำให้รัฐมีรายได้มากขึ้นนั้นก็พียงขึ้นในระดับหนึ่ง (จันทิมา ปัทมธรรมกุล, สัมภาษณ์)

ความเห็นที่ไม่เห็นด้วยกับการนำหอยมาทำให้ถูกกฎหมาย เห็นว่า การนำหอยมาถูกกฎหมายเท่ากับเป็นการตอกย้ำ ส่งเสริมให้คนเล่นหอยมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทางด้านต่าง ๆ เช่น ครอบครัว สังคม เศรษฐกิจ และประเทศชาติ เพราะการเล่นหอยเป็นการมอมเมา บางทีคนเล่นไม่มีวิจารณญาณในการเล่น ก็เท่ากับว่าเป็นการตอกย้ำให้หมกมุ่นในเรื่องของการพนันมากกว่าเดิม เหมือนกับทำเรื่องผิดให้กลายเป็นเรื่องถูก และสิ่งหนึ่งที่ยังเป็นข้อคำถามคือ รายได้ที่ได้จากหอยบนดินกระจายสู่สังคมจริงหรือไม่

ไม่เห็นด้วยเป็นการส่งเสริมให้คนไทยเล่นหอยมากขึ้น (ทำไมไม่ส่งเสริมอย่างอื่นกันก็ไม่รู้ อย่างเช่น การศึกษา)... ตามหลักความเป็นจริง ทุกคนต้องการทำให้ตนเองได้ประโยชน์สูงสุด รัฐก็เช่นกันการมีหอยถูกกฎหมายก็เพื่อให้รัฐไม่เสียรายได้ โดยที่รัฐประชาสัมพันธ์ว่าจะนำรายได้ไปพัฒนาประเทศ ได้อย่างก็เสียอย่าง นำเงินจากคนจนไปสู่ความจน ไม่เห็นจะกระจายรายได้ได้อย่างไรเลย... (วชิรา อัสนุเมธ, สัมภาษณ์)

“...เอาผิดกฎหมายมาถูกกฎหมาย ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาล ถ้าเราไม่สามารถคุมได้ เราก็จะตกอยู่ในวังวนนี้” (นิธิดา แสงสิงแก้ว, สัมภาษณ์)

“หอยบนดินทั้งลดแลกแจกแถมก็ไม่สามารถปล้างหอยใต้ดินได้ หอยบนดินสู้หอยใต้ดินไม่ได้ รัฐจึงไม่ได้ปลูกฝังสิ่งดี ๆ ให้แก่ประชาชน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เรียกว่า นโยบายประชานิยม โดยไม่มองผลกระทบที่ตามมา” (ศิวัชร เมฆสัจจกุล, สัมภาษณ์)

ความเห็นที่เห็นด้วยปานกลางทั้ง 2 ประเด็น มีเพียงกลุ่มเจ้ามือหอยเท่านั้น ซึ่งทางเจ้ามือหอยเห็นว่า ไม่ว่าจะนำหอยมาถูกกฎหมายหรือไม่ คนเล่นหอยก็ยังนิยมเล่นทั้งหอยบนดินและหอยใต้ดิน การปราบปรามหอยที่ผิดกฎหมายโดยรัฐบาลนั้นก็ไม่มีวันหมดไปจากประเทศ เนื่องจากการรับสินบนของเจ้าหน้าที่ยังคงมีอยู่ในสังคม ตลอดจนผลประโยชน์ที่เกิดจากการเล่นการพนันหอยที่มีต่อภาครัฐ เจ้ามือหอยใต้ดิน คนเดินโพย สำนักไต่หอยต่าง ๆ ก็ยังคงมีอยู่จำนวนมาก

ในเรื่องกลุ่มคนใดที่มีส่วนทำให้คนเล่นหอยมากขึ้น จากการสัมภาษณ์มี 3 กลุ่มที่มีความเห็นตรงกัน ได้แก่ คนที่ไม่เล่นหอย นักวิชาการ เจ้ามือหอย คือ ทั้ง คน สื่อ รัฐ มีส่วนทำให้คนเล่นหอยมากขึ้น เพราะ คน สื่อ รัฐ เป็นกลุ่มสำคัญในการกระตุ้นให้คนเล่นหอย เช่น สื่อบุคคล จะมีความสัมพันธ์พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิด เลขเด็ด หรือสถานที่ไต่หอย ตัวสื่อ ก็นำเสนอภาพหรือข่าวการถูกรางวัลเป็นสิ่งจูงใจให้คนเล่นหอยเกิดความหวังในการอยากได้อะไร และมีรัฐบาลส่งเสริมหอยให้ถูกกฎหมาย เป็นการเพิ่มช่องทางให้กับการเล่นหอยมากขึ้น ร้านค้าทั่วไปสามารถเป็นตัวแทนจำหน่ายได้ง่ายขึ้น เพราะฉะนั้นการที่คนเล่นหอยมากขึ้น ทั้ง 3 กลุ่ม คน สื่อ รัฐ จึงต้องรับผิดชอบร่วมกัน

“ทั้ง 3 กลุ่ม ต้องช่วยกันรับผิดชอบโดยส่วนตัวรวมกัน อย่าผลักความรับผิดชอบให้กับคนอื่น รัฐมีส่วนทำให้คนเล่นง่าย แต่ก็ขึ้นอยู่กับอัตวิสัยของคน จะโทษรัฐทำให้เล่นง่ายขึ้นก็ไม่ได้ คนเล่นก็ต้องอยากรวยตรงกับ Maslow-Hirachy of Need” (พรทิพย์ สัมปัตตะวานิช, สัมภาษณ์)

แต่ทางด้านตัวสื่อมวลชนที่มองข้อคำถามนี้ มีความเห็นว่า เจ้ามือหอย มีส่วนทำให้คนเล่นหอยมากขึ้น เพราะเจ้ามือเป็นคนกำหนดวิธีหรือขั้นตอนในการแทงหอย โดยไม่ต้องมีการเสียภาษี พร้อมทั้งมีการลดราคาในการเล่น มีการเพิ่มเงินรางวัลในการถูกรางวัลให้มากกว่าของรัฐบาล และคนเดินโพยก็ได้เปอร์เซ็นต์ในการจัดหอยมากกว่าหอยบนดินของรัฐบาล จึงเห็นว่าเจ้ามือหอยสามารถเป็นตัวกำหนดสิ่งจูงใจต่าง ๆ เพื่อให้คนเล่นหอยกันมากขึ้น

ส่วนในเรื่องสื่อมีส่วนกระตุ้นการเล่นหอยนั้น จากการสัมภาษณ์คนทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ คนที่ไม่เล่นหอย สื่อ นักวิชาการ เจ้ามือหอย ทุกกลุ่มมีความเห็นว่าสื่อมีส่วนกระตุ้นการเล่นหอย

“การออกข่าวว่าคนนั้นคนนี้ถูกหอยได้เงินหลายล้านบาท หรือการไปขอเลขเด็ดที่วัดไหน การออกข่าวแบบนี้เท่ากับเป็นการกระตุ้นประชาชนให้เกิดความหวังทางอ้อมและเพิ่มการซื้อหอยมากขึ้นได้” (ชนิษฐา นิลผึ้ง, สัมภาษณ์)

หนังสือพิมพ์ ก็เห็นบ่อยตอนปลายเดือนหรือกลางเดือนใกล้ห่วยออก ก็จะมาในรูปสัตว์ประหลาดบ้าง แห่ลงบอกเลขเด็ดบ้าง หรือหากเลยวันออกห่วยไปแล้ว ก็จะมาในรูปแบบของนำเสนอข่าวคนถูกรางวัลอะไรทำนองนี้...

นิตยสารดูท่าทางจะหนักกว่าหนังสือพิมพ์ เพราะมีเยอะมากวางเกลื่อนตามแผงหนังสือชั้นนำทั่วไป ส่วนใหญ่ก็นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเลขเด็ด พระที่โน่นที่นี้ให้ห่วยแม่น อิทธิฤทธิ์ปาฏิหารย์ต่าง ๆ (กำพล ดวงพรประเสริฐ, สัมภาษณ์)

คิดว่ามีบทบาทก่อนห่วยออกหนังสือพิมพ์ที่ต้องมีการตีพิมพ์อย่างน้อยครึ่งหน้า ผลออกรางวัล ผู้ได้รับรางวัล ประวัติต่าง ๆ ความเชื่อ ศาสนา ภูตผี สื่อเสนอเรื่อง Human Interest ที่คนต้องการอยากทราบ สื่อเป็นตัวกลางสะท้อนสภาพสังคมตอนนี้ได้มากยิ่งขึ้น เช่น วันพระราชสมภพของพระราชินี บทบาทของสื่อในเรื่องการโน้มน้าวใจ เสนอข่าวมากขึ้นก็จะทำให้คนเสี่ยงโชคมากขึ้นในการเป็นที่พึ่งสุดท้าย (นิธิดา แสงสิงแก้ว, สัมภาษณ์)

เวลาห่วยจะออก คนเล่นห่วยจะอาศัยสื่อหนังสือพิมพ์มาก โดยจะเอาเลขดังจากหนังสือพิมพ์และคนจะนิยมเล่นเลขนั้นมาก จนกระทั่งผมต้องตั้งรับโดยการอันเลขนั้นไว้ล่วงหน้า บางทีแล้วผมและเพื่อนผมที่เป็นเจ้ามือห่วยต้องอาศัยสื่อพวกนี้อย่างมาก เพื่อลดความเสี่ยงและห่วยลืดอก (เจ้ามือห่วย, สัมภาษณ์)

ในส่วนบทบาทของสื่อมีความเหมาะสมต่อการเล่นการพนันห่วยหรือไม่ และสื่อควรมีบทบาทช่วยเหลือหรือลดพฤติกรรมการเล่นห่วยของคนได้อย่างไร จากการสัมภาษณ์คนทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ คนที่ไม่เล่นห่วย สื่อ นักวิชาการ เจ้ามือห่วย จะมีความเห็นตรงกันคือ บทบาทของสื่อมีความไม่เหมาะสมต่อการพนันห่วยเพราะสื่อได้เสนอแต่ข่าว ข้อมูลที่กระตุ้นให้คนเล่นห่วยมากขึ้น เช่น คนถูกรางวัลแจ๊คพอตหลายร้อยล้าน พลิกความจนไปสู่ความรวย เป็นต้น สื่อควรเสนอพื้นที่สำหรับชี้ให้เห็นว่า การเล่นห่วยเป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นการทำลายครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม เพื่อเป็นตัวเสริมสร้างจิตสำนึกให้คนที่เล่นการพนันห่วยรู้จักตนเองและเล่นห่วยตามความเหมาะสม

“...อย่างไรก็ตามสื่อควรเปิดพื้นที่ให้มีการนำเสนอข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์และให้ข้อคิดเกี่ยวกับการซื้อห่วยแก่ประชาชนมากขึ้นแทนที่จะนำเสนอข่าวกระตุ้นการซื้อห่วยอย่างเดียวเพื่อผู้อ่านจะได้รับข้อมูลข่าวสารครบทุกด้าน” (ชนิษฐา นิลมิ่ง, สัมภาษณ์)

“สื่อบอกว่าอย่างมง่าย แต่สื่อไม่เคยให้แง่คิดอะไรที่มากกว่าไปกว่าการเก็บภาพที่ดูขำ ๆ มาล้อกันว่าเป็นเรื่องความเชื่อส่วนบุคคล” (จันทิมา ปัทมธรรมกุล, สัมภาษณ์)

“เราอาจจะต้องไปกองบรรณาธิการถ้าเราต้องการหยุด ซึ่งเขาทำได้อยู่แล้ว แต่เขาจะทำหรือไม่เพื่อความรับผิดชอบในมุมมองที่หลากหลาย” (นิธิดา แสงสิงแก้ว, สัมภาษณ์)

“สื่อควรนำเสนอ 2 แง่มุม คือ 1.ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในสังคมไทย 2. เสนอตัวอย่างของ
คนที่เล่นหวยแล้วล้มละลายเอามาประกอบ เพื่อให้ผู้บริโภคมองว่าการเล่นหวยมีทั้งข้อดีและข้อ
เสีย ควรมีข้อเสนอแนะให้คนติดตาม” (ศิวัชร เมฆสัจจกุล, สัมภาษณ์)

